

சேந்தமிழ்ச்சேல்வி

திங்கள் வெளியீடு

பொருளடக்கம்

ராவ்சாகிப், வே. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் G. B. V. C.
(முகப்புப்படம்)

திருநாவுக்கரசு அடிகள் தேவாரம்	க
M. V. நெல்லையப்பிள்ளை, பி. ஏ.	
திருவள்ளுவர்	
அடிச்சிழார் அ. சிதம்பரனார்	௫௭௨
சேதுபதிகள் நாணயம்	
P. A. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை	௫௮௨
திருமயிலை வித்வான் சண்முகம் பிள்ளை	
இரா. சிவ. சாம்பசிவ சர்மா	௫௮௮
டேனியல் மாக்மில்லன்	
வ. சுப்பையா பிள்ளை	௫௯௨
குயந்தோகை உரை	
வித்துவான் இரா. சிவ. சாம்பசிவ சர்மா	௫௯௭
தனக்குவமை இல்லாதது தமிழ்மொழி	
ஈழத்துச் சிவாநந்த அடிகள்	௬௦௧
பூதலவீர இராமவர்மாவைப்பற்றிய ஓர் கல்வேட்டு	
தமிழன்	௬௬௦

சேய்திகளும் குறிப்புக்களும் (News & Notes):

ஆலயத்திறப்பு [புதுக்கவி]	
திரு. T. இலக்குமணபிள்ளை, பி. ஏ.	௬௦௬
மனக்கண்ணி	
கா. பி. ஆவுடையப்பன்	௬௧௩
ஆடு, பன்றி, கடாஅம்மனை வேண்டதேல்	
ஆயிரத்தம்மன் கோவில் எருமைக்கடா பலி நிறுத்தம்	௬௧௪
Proceeding of the Public meeting of Tuticorin	௬௧௭

அறிவிப்பு

நமது செல்வி 16-ஆம் சிலம்பு 10-9-37-ல் வெளிவரும். அதன் கையொப்பத்தொகையை மணியார்டர் வழி அனுப்பினால் வி. பி. செல்வ ஏற்படாது. மணியார்டர் அனுப்பாதவர்களுக்குச் செல்வி முதற்பரல் வி. பி. பியில் அனுப்பப்படும். நமது செல்வியை இதுகாறும் போற்றிவந்ததுபோல் இனியும் வாங்கிப் போற்றுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறோம்.

தபால் கட்டணம் கூடிவிட்டமையால், பர்மா நண்பர்கள் ரூ. 3-8-0 மணியார்டர் மூலம் அனுப்புதல்வேண்டும்.

வ. சுப்பையா பிள்ளை,
பதிப்பாளர்.

கம்பராமாயண சார ஆசிரியர்
ராவ் சாஹிப் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், G.B.V.C.
எண்பதாம் ஆண்டு

செந்தமிழ்ச்செல்வி

திங்கள் வெளியீடு

சிலம்பு-கரு]

நாகவர—ஆடி

[பரல்-கஉ

திருநாவுக்கரசு அடிகள் தேவாரம்

சித்தத்தோகைத்—திருக்குறந்தோகை

ஆதி யாயவ னொரு மீ லாதவன்
போது சேர்புனை நீண்முடிப் புண்ணியன்
பாதி பெண்ணுரு வாகிப் பரஞ்சுடர்ச்
சோதியுட் சோதியாய் நின்ற சோதியே.

பதவுரை:—

பரஞ்சுடர்—பேரொளிப் பொருளாயுள்ள சிவபெருமான் ஒருவனே
சோதியுள் சோதியாய் நின்ற சோதி—(தனது சிறப்பியல்பில்)
தூவெளி ஒளியாயும், அத்துவெளி ஒளிடை வியாபித்து அதற்கு
உள்ளொளியாக விளங்குகிற அருட்சத்தியினொளியாயும், அவ்
வருட்சத்தி ஒளியை வியாபித்து விளங்குகிற இன்ப ஒளியாயு
மிருக்கின்றான்;

அவன்—மேலே கூறப்பட்ட சிவபெருமான்;

பாதிபெண் உருவாகி—(உயிர்கள் பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தற்குப்
பொது இயல்பில்) தனது திருமேனியின் இடது பாதியில்
உமாதேவியை உருவாகக்கொண்டு

ஆதி ஆரும் இலாதவன்ஆய்—உயிருலகிற்கும் உயிரிலுலகிற்கும்
தன்னைத்தவிர வேறே ஒரு தலைவனில்லாதவனாய்

போது சேர்புனை நீண்முடிப் புண்ணியன்—மலர்களணிந்திருக்கிற
அழகிய நீண்ட சடையை உடைய அறவாளனாயிருக்கின்றான்.

விளக்கவுரை:—

பரஞ்சடர்—பேரொளி; அது பேரொளிப் பொருளாகிய சிவபெரு மாணக் குறிக்கிறது. சிவபெருமான் எவ்வகை ஒளிகளுக்கும் நிலைக்களமாயிருத்தலினால் அவனை அடிகள் பரஞ்சடர் என்றார். மாணிக்கவாசக அடிகள் அவனைத் திருவெம்பாவை முதலாவது பாட்டில் “ஆதியுமந்தமுயில்லா அரும்பெருஞ்சோதி என்று” கூறியிருத்தல் காண்க.

சோதியுள் சோதியாய் நின்ற சோதி—முதலாவது சோதி தூவெளி ஒளி (ஞானகாச ஒளி)யையும், இரண்டாவது சோதி அருட்சத்தி யின் ஒளியையும், மூன்றாவது சோதி சிவபெருமானது இன்ப ஒளியையும் குறிக்கின்றன. அருட்சத்தியி னொளியானது தூவெளி ஒளியை வியாபித்து நின்று அதனை விளக்கும் உள் ளொளியாக இருத்தலால் அவ்வொளியை அடிகள் ‘சோதியுள் சோதி’ என்றார்.

“அண்டங்க ளேழுங்க டந்தகன் றப்பாலும், உண்டென்ற பேரொளிக் குள்ளா முள்ளொளி, பண்டுறு கின்றப ராசத்தி யென்னவேகொண்டன னன்றிநின் றுனெங்கள் கோவே,” என்று திருமூலர் திருமந்திரம் 2388-வது பாட்டில் தூவெளிஒளிக்கு அருட்சத்தி ஒளியானது உள்ளொளியாக யிருத்தலைக் கூறியிருத்தல் காண்க. சிவபெருமானது இன்ப ஒளியானது வீடு பேறடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுதும் நிலைபேறான ஒளிவிளக்கமுடையதாயிருத்தலால் அடிகள் அதனை ‘நின்ற சோதி’ என்றார். நின்ற என்னும் பெயரானது ஒருநிலைத்தா யுள்ள இன்ப ஒளியினது பேரா இயற்கை அதற்கு இயல்பாயிருத்தல்பற்றி நிற்கின்ற என்று முக்காலத்திலும் ஒத்தியல் நிகழ் காலத்தாற் கூறற்பாலது, நின்ற என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது.

சிவபெருமான் இன்ப ஒளியொயிருத்தல்பற்றி அவனை இன்ப உருவன் என்று உமாபதி சீவாகாரியார் திருவருட்பயன் இன்புறு நிலை அதிகாரம் சு-வது பாட்டில், “இன்பதனை எய்துவார்க் கீயுமவர்க் குருவமின்ப கனமாதலினாலில்” என்று கூறுகின்றார். அவன் இன்பநிறை உருவாதலின் அன்றோ தன்னை அடைந்த எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் இன்பம் குறையாது அருள் செய்கின்றான். இதற் கூறப்பட்ட தூவெளிஒளி முதலிய மூன்று ஒளிகளும் முறையே வியாபக வியாப்பிய பேதங்களுடையனவாயுள்ளன.

ஓதியாரும் அறிவாரில்லை என்ற முதற்குறிப்புடைய திருஞான சம்பந்த அடிகள் தேவாரப்பாட்டிற்ற்போல இத்தேவாரப்பாட்டிலும் மூன்று ஒளிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்பாட்டில் “ஆதிமுதலாயவ னுருமிலாதவன் போது சேர்புனை நீண்முடிப் புண்ணியன் பாதி பெண்ணுருவாகி” என்ற பகுதியை அவன் பாதி பெண்ணுருவாகி ஆதி ஆருமிலாதவனாய்ப் போது சேர்புனை நீண்முடிப் புண்ணியன் என்று உரைநடை செய்க அவன்—எழுவாய்; புண்ணியன்—பயனிலை.

பாதி பெண் உருவாகி—சிவபெருமான் தனது திருமேனி இடது பாகத்தில் அருட்சத்தியாகிய பெண்ணுருவோடமர்ந்திருப்பது உயிர்களுக்காக ஐந்தொழில் செய்து அறுக்கிரகம் செய்யும் பொருட்டு ஆதலின் அந்த மாதிரிக்கும் பாதி உருவம் அவனது பொது இயல்பைக் குறிக்கிறது.

ஆதி ஆரும் இலாதவன் ஆய்—ஆதி - தலைவன் - இறைவன். சிவபெருமான் தனது அருட்சத்தியால் அறிவிலுலகினை இயக்கியும் அறிவுலகை அறிவித்தும் இயக்கியும் செய்கின்ற முழுமுதற் கடவுள் ஆதலின் அடிகள் ‘ஆதியாருமிலாதவனாய்’ என்றார்.

போது சேர்புனை நீண்முடிப்புண்ணியன்—‘புனை—அழகு.

முடி—தலையினுச்சி.

நீண்முடி என்றதனால் அது இங்கே தலை உச்சியிலுள்ள சடையைக் குறிக்கிறது ஆகுபெயர்.

புண்ணியன்—உலகினைப் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருள்செய்யும் அறவாளன்—நீண்முடிப் புண்ணியன் என்றதனால் அவனது ஆற்றல் குறிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் சிவபெருமான் சிறப்பியல்பையும் பொதுவியல்பையுமுடைய முழுமுதற் கடவுளாயிருத்தலின் மக்களே நீங்கள் அவனை வழிபட்டு உய்யின் என்பது குறிப்பெச்சம்.

—மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை.

ஆராய்ச்சிப் பகுதி : Research

திருவள்ளூர்

[4-6-36-இல் கோவைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் திருவள்ளூர்
திருநாட் கொண்டாட்டத்தன்று]

துடிசைகிழார் திரு. அ. சிதம்பரனார் அவர்கள் நிகழ்த்திய
தலைமை யுரை

(1952-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(3) பெயர்

நம் நாயனாடைய பெயர்கள்

(1) முதற் பாவலர்	(2) நாயனார்
(3) தேவர்	(4) தெய்வப் புலவர்
(5) செந்நாய் போதார்	(6) நான்முகனார்
(7) மாதானுபங்கி	(8) பெருநாவலர்
(9) வள்ளுவர்	

என இலக்கியங்களில் விரவிவரக் காண்கின்றோம். இவை
களை எல்லாம் ஆராயுமிடத்து, இவைகள் அவருடைய
காரணப் பெயர்களா யிருக்கின்றனவே யல்லமால் வேறல்ல.

இவ்வொன்பது பெயர்களுள் “வள்ளுவர்” என்பது
அவருக்கு அரசரால் கொடுக்கப்பட்ட பட்டப்பெயர்.

ஆகையால், அவருக்கு உள்ள இயற்பெயர் என்ன என்று
ஆராயுமிடத்து, அவரோடு ஒரு காலத்திருந்த புலவர் பெரு
மானாகிய கோடிஞாழல் மாணியூதனார் என்பவர்,

“அறன்அறிந்தேம் ஆன்ற பொருள் அறிந்தேம் இன்பின்
திறன்அறிந்தேம் வீடு தெளிந்தேம்—மறன்எறிந்த
வாளார் நெடுமாறன் வள்ளுவனார் தம்வாயால்
கேளாதன வெல்லாம் கேட்டு”

என்று அவருடைய இயற்பெயரையும் பட்டப்பெயரையும்
சேர்த்துப் பாடியுள்ளதைநோக்க நமக்கு உண்மை வெளி
யாகின்றது,

சில பிரதிகளில் “ நெடுமாறன் ” என்னும் தொடரில் உள்ளனகரவொற்றை விட்டுவிட்டு அச்சடித்துள்ளார்கள். அதனால் பொருள் கெட்டுவிட்டது. இம்மாணிபூதனார் பாடிய பாட்டால் இன்னும் என்ன தெரிந்துகொள்ளுகிறோம் என்றால், நெடுமாறன் என்று இயற்பெயரையுடைய நம் ஆசிரியருக்கு வள்ளுவர் என்ற பட்டம் உண்டென்றும், அப்பட்டம் பெற்றுப் பாண்டிய அரசனின் உள்மந்திரத் தலைமை வகித்திருந்தார் என்றும், சமயம் நேர்ந்துழி சண்டைக்கும்போய்வாள் என்னும் ஆயுதத்தைத்தாங்கிச் சண்டைசெய்து மறங்கடிந்து பாண்டியனுக்குக் கீர்த்தியை விளங்கச்செய்தவர் என்றும் அறிகிறோம்.

மாறன் என்னும் பெயரைத் தமிழ் நாட்டில் எல்லாரும் வைத்துக்கொள்வதைச் சர்வசாதாரணமாகப் பார்க்கலாம்.

(4) தோழில்

இனி நமது நெடுமாறன் வள்ளுவனார் நெசவுதொழில் செய்து வாழ்க்கை நடத்திவந்தார் என ஒரு சாரர் கூறுகின்றனர். இந்த வரலாறும் ‘கபிலர் அகவலை’ப்போன்ற ஒரு புனைந்துரையே.

கபிலர் அகவலுக்கு “ ஆதிபகவன் ” என்ற சொற்றொடர் காரணமாயிருந்ததுபோல, இவ்வரலாற்றுக்கும் நம் நாயனார் பாடிய ஒரு தனிப்பாடலே காரணம்.

அப்பாடல் வருமாறு:—

“பூவில் அயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி அளந்தோனும் தாமிருக்க—நாவில்
இழை நக்கி நூனெருடும் ஏழை யறிவேனே
குழை நக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் கூத்து”

இதில் நம் நாயனார் உவமையாகுபெயராகச் சொன்னதை உள்ளபடி பொருள் செய்துகொண்டார்கள். அதனால் பொருள் மாறுபட்டது.

“பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவல் இழையாக
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா—எஞ்சாத
கையே வாயாகக் கதரே மதியாக
மையிலா நான் முடியுமாறு”

என்ற இலக்கண நூற் செய்யுளைக்கொண்டு அத்தனிப் பாடலுக்குப் பொருள் கொண்டால் உண்மைப்பொருள் கிடைக்கும். அப்பாடலின் பொருள்:—

“நாவில் — நாப்பழக்கத்தால்
 இழை நக்கி — பனுவல்களைச் செய்து
 நூல்நெருடும்— நூற்களை முடிக்கும்
 ஏழை — செஞ்சொற் புலவனாகிய நான்
 அறிவேனோ — அறியக் கூடுமா ?”

என்பதே. அப்பாடலில் மற்ற அடிகள் வெளிப்படை,

ஆகையால், இப்பாடலை ஆதாரமாகக் கொண்டு வள்ளுவருக்குத் தொழில் நெசவு என்று தீர்மானிப்பது இழுக்குடையதே.

இது விஷயமாக நமது கோவைத் தமிழ்ச் சங்க அமைச்சரும், கொங்குமலர் ஆசிரியருமாகிய இராவ் சாகிப் C. M. இராமச்சந்திரஞ் சேட்டியார் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார் என்று பார்ப்போம்:—

“ஒரு மனிதன் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலைத் தன் வாழ்க்கைக்குரிய தொழிலாகக் கொள்வான் ஆனால், அவன் பேசும் பேச்சிலும், எழுதும் எழுத்திலும், அத் தொழிலைப் பற்றிய சில கருத்துக்களையேனும் குறிப்பிட்டே தீர்வான். கருத்துக்கள் இல்லாமற் போனபோதிலும், அத்தொழிலில் அவன் கையாண்ட உபகரணங்களைப்பற்றியாவது கூறி விடுவான்.

இவ்வகையில் திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் என்ன காண்கின்றோம்? (ஒன்றுமே இல்லை).

திருவள்ளுவர் நெசவைப் பற்றியாவது, நெசவுத் தொழிலில் பயன்படும் தறி—தறியின் பாகங்கள், நூல்—துணி—அவைகளைப் பக்குவப்படுத்தும் முறைகள், துணி விற்பனை முதலான பல பொருள்களைப் பற்றியாவது தம் நூலில் எங்கேயாவது குறிப்பிட்டுள்ளாரா?” (இல்லையே) என்று கூறுகிறார்.

ஆகையால், திருவள்ளுவர் நெசவுத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தார் என்பது வெறும் கட்டுக் கதைபாகும். உவமையாகுபெயரை உண்மையாகக் கொண்டு மோசம்போன கதையேயாகும்,

ஆனால், திருக்குறளில் என்ன காண்கின்றோம் ?

“உழவு” என்ற தனி அதிகாரமும் உழவின் சிறப்பைப் பற்றியும், உழுதுண்போர் உழுவித்துண்போர் ஆகிய வேளாண் பிரபுக்களுடைய “விருந்தோம்பலை” பற்றியும் காண்கின்றோம்.

உழவுத் தொழிலைப்பற்றிய சிறப்புக்களை அவ்வாறு விரித்துக் கூறுவதற்கு உழவையே தம் மரபுத் தொழிலாகக் கொண்ட ஒருவரால் முடியுமெயொழிய வேறு எவராலும் முடியாது.

அதற்குத் தக அவர்தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாரும் உழவுத் தொழிலைத் தம் மரபுத் தொழிலாகக் கொண்ட ஒரு வருடைய புதல்வி யாகையால், அவ்வம்மையார் நம் நாயனருக்கு நெசவுத் தொழிலில் உதவி செய்து கொண்டிருந்தார் என்று கொள்வது பொருத்தமில்லை.

ஆகையால், நம் நாயனருடைய குலத் தொழில் 'உழவு' என்பதும், உழுவித் துண்ணும் வேளாளர் அமைச்சராகவும், சேனாதிபதிகளாகவும், உள் மந்திரத் தலைவராகவும் இருப்பது அக்கால வழக்கு ஆதலால் அதன் பிரகாரம் உள் மந்திரத் தலைவராக இருந்து வாழ்ந்தவர் என்றும் அறிகிறோம்.

(5) சமயம்

இனி நம் நாயனருடைய சமயம் யாது? என ஒரு ஆசங்கை நிகழும். "அவர் ஒரு சமயத்தையும் சேர்ந்தவர் அல்லர்" என்று சிலர் வாய் கூசாது மொழிந்து விடுகின்றனர்.

அப்படி அவர்கள் கொள்வதற்கு வள்ளுவருடைய பொது நோக்கே காரணமாகும் அப்படிப் பொது நோக்குடைய சமயம் யாது? என ஆராய்ந்தால்,

“யாதொரு தெய்வக் கொண்டார்
அத்தெய்வ மாகியாங்கே,
மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்”

என்ற பொதுக் கொள்கையை உடைய சமயம் எதுவோ அதுதான் நம் நாயனருடைய சமயமும். அதுதான் “சைவ சமயம்”

சைவசமயக் கொள்கைகளை உடையார் ஒருவரை எம்மதத்தினரும் தம்மவர் என்று கூற முடியும். ஏனென்றால், எல்லா மதக் கொள்கைகளையும் சோபான முறையால் தனக்குள் அடக்கிக் கொண்டிருப்பது சைவசமயமே.

நம் நாயனர் பொதுப்படக்கூறிப் போந்தாரேனும் தாம் இன்ன சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதைக் குறிப்பாகக் காட்டாமல் இல்லை. அக்குறிப்பை முதற்குறளிலேயே வைத்திருக்கிறார்.

சங்கப் புலவர்களில் பலர் அம்மாதிரி செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள்.

“ பகவன்” என்னும் சொல்

“ பகவனே, ஈசன்—மாயோன்—பங்கயன்—சினனே—புத்தன்”

என்ற ஐந்து பேர்வழிகளையும் குறிக்கும் ஒரு பொதுச் சொல் ஆகும்.

அப்படி நமது நாயனார், பகவன் என்ற சொல்லை மாதிராம் உபயோகப்படுத்தி இருப்பாரேல் நாம் தடுமாற வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர் பகவன் என்ற பொதுச்சொல்லுக்கு “ஆதி” என்ற அடைமொழியைக் கொடுத்ததுதான் சிறப்பு. அவருடைய ஆற்றல் இன்னதென அதனால் விளங்குகிறது.

சங்க நூல்களில் ஒன்றாகிய “இன்னா நாற்பதை” எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதில் ஒரு அடி,

“ முக்கட் பகவன் அடி தொழாதார்க்கு இன்னா” என்று வருவதைப் பார்க்கலாம்.

இங்கே பாருங்கள். பகவன் என்ற பொதுச்சொல்லையும், அச்சொல்லின் பொதுத்தன்மை போகும்படி “முக்கண்” என்ற அடைமொழியையும் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால், இவ்வடிக்கு ஒருவர் “ஈசன் அடி தொழாதார்க்கு இன்னா” என்று பொருள் கொள்ள வேண்டுமேயொழிய வேறு விதமாய் பொருள் கொள்ளுவதற்கு முடியாது

அதுபோல், குறளிலும் “ஆதி” என்ற அடைமொழி “பகவன்” என்னும் சொல்லுக்கு இருப்பதால் ஆதிபகவன் என்னும் தொடருக்கு ஈசன் என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும். எப்படியென்றால், சிருட்டி ஆரம்பத்தில் நின் மல சிவத்திடமிருந்து பரை—ஆதி—இச்சை—ஞானம்—கிரியை ஆகிய ஐந்து சத்திகள் தோன்றும்.

பரை என்னும் சத்தி அபின்னா சத்தி, சூரியனும் கிரணமும் போல.

ஆதிசத்தியே பிரிந்து சிருட்டிக்கு ஆதாரமாயுள்ள சத்தி. அதனால் நமது நாயனாரும் “ஆதி பகவன்” என்றார். அகரம் எப்படி எழுத்துக்கள் எல்லாம் பிறப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றதோ அப்படியே “ஆதி சத்தியோடுங் கூடியபகவனும் உலகம் தோற்றுவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றான்” என்றார்.

ஆதி சத்தியோடுங் கூடியவர் மாயோன்—பங்கயன்—
சின்ன்—புத்தன் ஆகியோர் ஆகமாட்டார்கள்.

ஆகையால், நமது நாயனார் ஆதி சத்தியோடுங்கூடிய
ஈசனை வணங்கும் சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த சமயத்தவர்
என ஐயமின்றிக் கூறலாம்.

இனி இவர் தம் நூலில் ஏனைய சமயங்களைக் கண்டித்துக்
கொண்டு போகும் முறையினைக் கூர்ந்து நோக்கினாலும், 'நாம்
இந்த முடிவுக்கே வந்து சேர்வோம்' என்பது தேற்றம்.

(6) காலம்

இனி நம் நயனாருடைய காலம் எதுவென ஆராய்வாம்.

சங்கப்புலவராகிய கபிலர் தம்முடைய நூல்களில் திருக்
குறளின் கருத்துக்களையும், சொற்களையும் எடுத்து ஆண்டுள்
ளார். உதாரணமாக:—

குறள்:—“சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்
தொருபால்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி” என்ற குறளை

கபிலர்:—“ஓர்வுற் றொருதிறம் ஒல்காத நேர்கோல் அறம்புரி
நெஞ்சத்தவன்” என்னும் பாட்டில் அமைத்துள்ளார்.

குறள்:—“கூற்றுடன்று மேல் வரினும் கூடி எதிர்க்கும்
ஆற்ற லதுவே படை” என்ற குறளை

கபிலர்:—“கூற்றம் வரினும் தொலையான்றன் நடடார்க்குத்
தோற்றலை நாணுதேன்” என்ற பாட்டில் அமைத்திருக்
கிறார்

இப்படியே இன்னும் பல உள. ஆகையால், திருவள்ளுவ
வருடைய காலம் கபிலருடைய காலத்துக்குக் குறைந்தது
ஒரு நூற்றாண்டாவது முந்தி இருக்கவேண்டும்

கபிலருடைய காலம் கி. பி. 50 முதல் கி. பி. 125 வரை
என்று திருவாளர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்
கண்டுள்ளார்.

ஆகையால், நெடுமாறன் திருவள்ளுவருடைய காலம்
கி. மு. முதல் நூற்றாண்டு என்று நிச்சயிக்கலாம்.

நமது நெடுமாறர் காலத்தில் பாண்டி நாட்டில் அரசு
புரிந்து வந்தவர் “பாண்டியன் கருங்கை ஒள்வாள் பெரும்பெயர்

வழுதி” என அறிகிறோம். இப்பெரும்பெயர் வழுதி கி. மு. 50 முதல் கி. பி. 30 வரை அரசாண்ட இணையற்ற வீரன். வாட்சண்டையில் கீர்த்திவாய்ந்தவன். இவ்வரசனைப்போலவே இவ்வரசனுடைய உள்மந்திரத் தலைவராகிய நம் வள்ளுவனாரும் வாட்சண்டையில் நிசரற்றவர். அதனாலேயே அவரை “வாளார் நெடுமாறன்” என்று மாணியூதனார் கூறினார்.

இப்பெரும்பெயர் வழுதியும் சோழநாட்டில் அரசாண்ட முதலாங்கரிகாலனும் ஒருகாலத்தவர் ஆவர்.

ஏனென்றால், முதலாங்கரிகாலனின் நன்மாமனும் அரும்புலவனும் ஆகிய இரும்பிடர்த் தலையர் இப்பெரும்பெயர் வழுதியை புறம்—3-ம் பாட்டில் பாடியுள்ளார். ஆகையால், நம்நாயனருடைய காலமும் கி. மு. முதல் நூற்றாண்டே என்பதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை.

(7) திருக்குறள் பாடிய காரணம்

புறநானூற்றுப் பாட்டாலும், கல்வெட்டுக்களாலும், பாண்டியன் புத்தகசாலையில் அகப்பட்ட சான்றுகளாலும், நமது நெடுமாறன் வள்ளுவனார் வழுதி என்றபெயர் வாய்ந்த பாண்டிய அரசன் காலத்தில், அவ்வரசனுக்கு நெருங்கிய நண்பராகியும், உள்மந்திரத் தலைவராகியும் இருந்தவர் என்று ஏற்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது, ‘வழுதி’ என்னும் பாண்டிய மன்னன், நமது புலவர் சகலகலைகளிலும் வல்லவராகி ஒழுக்கத்திலும், புத்தியிலும், அரசாங்கக் காரியங்களிலும், செய்யுள் இயற்றுவதிலும், நீதிவழங்குதலிலும், வீரத்திலும், அறத்தைக் கடைப்பிடிப்பதிலும், மன்பதைகளின் மனோபாவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய உடல் நூல்—உள நூல் முதலிய நூற்களிலும், தத்துவநூற்களிலும் இணையற்று விளங்குவதை நோக்கி, ஒரு நூல் எக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலும், எல்லாராலும் போற்றக்கூடிய முறையில் பாடிக்கொடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வண்ணமே நம்நாயனார் பாடிமுடித்தார் என்பதை,

“தப்பா முதற்பாவால் தாமாண்ட பாடலினால்
முப்பாலில் நாற்பால் மொழிந்தவர்—எப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழ்த்
தெய்வத் திருவள்ளுவர்”

என்ற கீரந்தையார் பாட்டால் அறிகிறோம்.

கீரந்தையாரும் வழுதி என்னும் பாண்டியன் காலத்தில் கி. மு. முதல் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். மேலேகூறிய பாட்

டில் 'வழுதி' என்றசொல் பாண்டியர்களின் பொதுப்பெயர் அல்ல, பாண்டிய அரசன் பெரும்பெயர் வழுதியையே குறிக்கும்.

வழுதி என்னும் பாண்டிய மன்னன் கி. மு. முதல் நூற்றாண்டில் பாண்டியநாட்டில் அரசாண்டபோது, 'முதலாங்கரிகாலன் சோழநாட்டிலும், நெடுஞ்சேரலாதன் இமயவரம்பன் என்பவன் சேரநாட்டிலும் அரசாண்டார்கள். இவ்விமயவரம்பன் மனைவி வேள்மான் ஆவிக்கோ என்னும் வேளிர்குலத் தலைவருடைய மகள் பதுமன் தேவி. இவன் கி. மு. 46 முதல்-கி. பி. 12 வரை அரசாண்டவன். இவன் முதலாங்கரிகாலனோடு வேண்ணி என்னும் இடத்தில் சண்டையிட்டு முதுகில் புண்பட்டதால் வடக்கிருந்து, கி. பி. 12-ல் உயிர்துறந்தவன். (புறநானூறு).

(8) திருவள்ளுவருடைய பிற்காலம்

நமது நாயனார் பாண்டிய நாட்டில் பிறந்து, வளர்ந்து, அரசாங்க உயர் பதவியில் நின்று காலங்கழித்து, திருக்குறளையும் பாடி அரசங்கேற்றியவுடன், பாண்டிய மன்னனிடம் உபகாரச்சம்பளம் பெற்று ஆறுதலடைந்திருக்கும் காலத்தில், தமது உண்மை நன்பனாகித் தொண்டைமண்டலத்தில் திருமயிலையில் இருந்த ஏலேலசிங்கன் என்பவரிடத்தில் சிலகாலம் வசிக்க எண்ணி அங்குச்சென்று, மட்டிட்ட புன்னையங்கானல் மடமயிலையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் கபாலீச்சரருடைய தரிசனம் செய்து கொண்டு, அவ்வேலேல சிங்கரோடு இனிது வாழ்ந்துவந்தார்.

அப்படி இருக்கும்போது, மயிலை ஒரு குருகுலமாக விளங்கிற்று. பல யோகிகளும், ஞானிகளும், புலவர்களும் ஏனையோரும் திரள் திரளாக வந்து ஐயம் தெளிந்து செல்லுவார்கள்.

தட்சணமூர்த்தி, எப்படி சொல்லாமற் சொல்லி குறிகளினாலேயே பிறருடைய சந்தேகங்களை நீக்குவாரோ, அது போல நம் நாயனாரும் சந்தேகம் கேட்க வருபவர்களுடைய ஐயங்களைத் தம்முடைய வாழ்க்கை நடவடிக்கைகளினாலேயே நீக்கிவந்தார்.

இப்படிச் சிலகாலம் வாழ்ந்துவந்து, பெரும்பெயர் வழுதி இறந்தபின் மதுரையம்பதிக்குப்போக மனமில்லராய், திருமயிலையிலேயே ஆசில் பரமுத்தியை அடைந்தார்.

இவர் முத்தியடைவதற்குச் சின்னாள் முன்னரே இவரது மனைவி வாசகி அம்மையாரும் பரமுத்தி யெய்தினார் என்பதை நம் நாயனார் பாடிய “அடிசிற் கினியாளே.....” என்ற பாடலினால் அறியலாம்.

கி. பி. 30-ல் பெரும்பெயர் வழிதி காலம் சென்றபின், நமது நாயனார் கி. பி. 36-ல் பரமுத்தி அடைந்திருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்க இடம் தருகின்றது.

நமது ரெருநாவலர் பாடிய “மருந்து” என்னும் அதிகாரத்தைப் பார்க்குமிடத்து, அவர் உடல்நூல் நன்கு தெரிந்தவர் என்றும், மிதமான வாழ்க்கையை நடாத்தி நீண்டகாலம் இருந்தவர் என்றும் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது அப்படிக்கொண்டால், அவர் நூறுண்டுக்குச் குறையாமல் உயிர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். அப்படியானால் அவருடைய காலம் கி. மு. 75 முதல் கி. பி. 36 வரை ஆகும்.

(9) முடிவுரை

மேல்நாடாகிய ஐரோப்பாவில் புலவர் வரலாறுகளை ஆராயும்போது, சரித்திரக் குறிப்புக்கள் கிடையாமற்போன போதிலும், புலவர்கள் தம்நூலில் எழுதிய எண்ணங்களைக் கொண்டு அப்புலவர்களுடைய சரித்திரங்களை எழுதுவது உண்டு.

ஒவ்வொரு புலவனும் தன்னுடைய எண்ணங்களையும், தன்னுடைய வழக்க ஒழுக்கங்களையும், தன்னுடைய காலத்தில் உண்டான உலக நடவடிக்கைகளையும் தன்னுடைய நூலிற் புகுத்தியிருப்பான்.

அம்முறையையே இப்பொழுது நாம் கையாடி அவருடைய சரித்திரத்தை ஒருவாறு தொகுத்துக்கூறினாம்.

இதுகாறும் கூறியதாவது :—

நம் நாயனார் மதுரையம்பதியில் வேளிர்குலத்தில் கி. மு. 75-ல் பிறந்து, மாறன் அல்லது நேமோறன் என்ற இயற்பெயரோடு விளங்கி, சகலகலைகளையும் கற்று, அதன்படி ஒழுக்கம் வாய்ந்து, மார்க்கசகாயப் பிரபுவின் குமாரத்தியான வாசகி அம்மையாரை மணந்து, அக்காலத்தில் அரசாண்ட கருங்கை ஒள்வாள் பெரும்பெயர் வழிதியின் ஆசிபெற்று, அமைச்சராம் பதவிபெற்று, பிறகு உள்மந்திரத் தலைவர் ஆகி வள்ளுவர் என்னும் பட்டம்பெற்று, வழிதியின் வேண்டுகோளின்படி திருக்குறளைப் பாடிச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றி,

பாண்டிய மன்னனிடம் உபகாரச் சம்பளம்பெற்று, பாண்டி நாட்டைவிட்டு நீங்கித் தம் உயிர்த்தோழராகிய, தொண்டை மண்டல திருமயிலைவாசியாகிய ஏலேலசிங்கரிடம் சிலகாலம் தங்கி, குருகுலம் நடாத்தி, பலபேர்களுடைய ஐயங்களை நீக்கி, தகுந்தமுறையில் இல்லறம் நடாத்தி, பல அறங்களைச் செய்து கொண்டிருந்து, வாசுகி அம்மையார் முத்தியெய்தியபின், கி. பி. 36-ல் பரமுத்தி எய்தினார் என்று கொள்ளக்கிடக்கின்றது என்பதே.

திருவள்ளுவ நாயனார் திருவடிவாழ்க.

தமிழ்மக்கட்கொரு வேண்டுகோள்

(சென்னை லேயோலா காலேஜில் 29-7-37-ல் பேசியது)

தமிழ்மொழியைக் கைவிட்டு விடாதீர்கள். மணங்கமழும் மொழியாகும் தமிழ், இந்தியாவில் பண்டு தொட்டு இருந்து வருகிறது. தமிழ்மொழி என்றும் தனிமொழியாக விளங்கிவருகிறது. காலப்புயல்களும், மாறுதல்களும் இதனைச் சிறிதுகூட அசைக்கவில்லை. பலத்தீவிற்கும், இந்தியாவுக்குமிடையே பெரிய கடல் உண்டு. அத்தீவு நெடுந்தொலைவில் இருந்தும் அங்கு இன்னும் தமிழ்மொழி வாழ்கிறது.

அந்தக் காலத்தையு தமிழர் வீரத்தையும், நாட்டுப்பற்றையும் பற்றி நீங்கள் அறிவீர்களே எனினவோ! அவர்கள் உடல்வலிமை, போர்த்திறமை, அஞ்சாநெஞ்சுடைமை ஆகியவற்றை வரலாறுகள் கூறுகின்றன. வடநாட்டில் பல சிற்றரசுகள் மாற்றார்க்கு அடிமையாய் விட்டன. ஆனால் தமிழ்நாட்டுச் சிற்றரசுகள் மட்டும் சிறிது காலத்திற்கு முன்புவரை தன்னாளுகையில் இருந்து வந்தன.

தமிழ்மக்கள் யாவரும் பொது வாழ்க்கையில் பெருமையடையத் தக்க சிறந்த பணி ஆற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆகையால் தமிழில் பேச வெட்கப் படாதீர்கள்.

—டாக்டர் T. S. S. இராஜன்.

மக்கள் உடல்நலப் பாதுகாப் பமைச்சர்.

சேதுபதிகள் நாணயம்

[சீகாழி திரு. P. A. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை அவர்கள்]

அனுபந்தம்

பால்வளைப் பற்ப நாபன் பங்கயப் பாதம் பாடிச்
 சேல்விழித் திருவின் செல்வி செம்மலர் திகழ்ச்செப்பி
 நால்வகை நவின்று நாவின் நம்முதல் நாடி நற்செங்
 கோல்புரி கொற்றக் கோமான் குவிதனம் குறித்துக்கொள்ள
 சேதுபதிகள் திகழ்நாணயச்செம்மை
 ஒது பொருள்கூட்டுவந்து.

சேதுபதி நாணயங்களின் உருவப்படத்தைப் பிரசுரிக்க
 அவகாசமின்மையின் அவற்றின் விவரம் சுருக்கமாய் இங்குக்
 காட்டப்பட்டுள்ளது. டாக்டர் டிரேவரி, கேப்டன் டப்
 னல் முதலியவர்களது அபிப்பிராயத்தையும் நோக்கிக்
 கொள்க.

நிறை

அளவு	உத்தேசப் பிரமாணம்	திட்டப் பிரமாணம்
பெரிது	68 கிரேன்ஸ் (grs.)	50.58 கிரேன்ஸ்
நடுத்தரம்	34 ,,	34.40 ,,
சிறிது	17 ,,	17.20 ,,

மதிப்பு

சரியான சிங்கள நாணயம்	சரியான இந்திய டேனிஷ் நாணயம்	சரியான இந்திய டச்சு நாணயம்
8 மாஷா	20 காசு	20 காசு
4 ,,	10 காசு	10 காசு
2 ,,	4 காசு	5 காசு

1. சேதுபதி நாணயங்களின் விவரம்

தொடர்ச்சி எண்	ஸெண்டி மீட்டரில் சுற் றளவு	ஓரத்தின் கனம்	நிறை	
			கிரேன்வில்	ஸெண்டி மீட்டரில்
A. முற்காலத்தின் வர்க்கங்கள்				
1	2.15	.25	57	கிரேன்வை 0648 ஆல் பெருக்கிக் கண்டுகொள்க.
2	1.8	.17	34	
3	2.1	.1	58	
4	1.9	.12	40	
5	1.9	.12	20	
6	1.6	.17	37	
7	1.8	.17	40	
8	1.6	.17	40	
B. பிற்காலத்தின் வர்க்கங்கள்				
1	1.35	.22	54	கிரேன்வை 0648 ஆல் பெருக்கிக் கண்டுகொள்க.
2	1.4	.2	58	
3	1.4	.2	58	
4	1.4	.2	58	
5	1.5	.2	53	
6	1.4	.2	58	
7	1.15	.3	20	
8	1.5	.2	52	
9	1.0	.2	17	
10	1.1	.17	18	
11	1.6	.17	19	
12	1.25	.2	26	
13	1.1	.17	17½	
14	1.25	.2	26	
15	1.25	.2	26	
16	1.25	.2	26	
17	1.1	.2	20	

1. மேலேழுத்தம் அடையாளமும்

முன் பக்கம்	பின் பக்கம்	முன் பக்கம்	பின் பக்கம்
<p>செந்திரமும் மேல் வாசகமும்</p>	<p>பின் பக்கம்</p>	<p>முன் பக்கம்</p>	<p>பின் பக்கம்</p>
<p>1</p>	<p>A. முற்காலத்தின் வாக்கங்கள் அரசர் இருக்கும் நிலை. பஜத் திற்குக் கீழே சேது.</p>	<p>2</p>	<p>இந்த நாணயம் புராக்கிரம் பாகுவின் நாணயத்தைப் போன்றது. ஐந்து புள்ளிகளும் முத்து முத்த வியகடல்படு திரவியம் ஐந்தையும் உணர்ந்தும். மன்றார் வளைகுடா வின் முத்துச் சலாபம். சேதுபதி களுக்கு. உரித்தாயிருந்தது. தங்கள் பேருக்குமுன் முத்து என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். மற்றைப் பிற்கால நாணயங்களிலும் புள்ளிகள் முத்துக்களைக் குறிக்கும்.</p>
<p>3</p>	<p>ஐந்து இடப்பக்கம். சூரிய சந்திரர் மேலே. சேது கீழே. ஓரத்தில் இரண்டு கோடுகளுக்கு மத்தியில் புள்ளிகள். வெற்றிடத்தில் ஐந்து தொகுதியான புள்ளிகள்.</p>	<p>4</p>	<p>ஐந்து அரசர். இடது முகமாக நிழ்கும் நிலை. வலதுகையில் வளைதடி, இடது கையில் விளக்கு. முன்பக்கம் போலவே பின்பக்கத்திலும் ஓரங்கள்.</p>
<p>5</p>	<p>ஐந்து</p>	<p>6</p>	<p>ஐந்து</p>

7	<p>இடப்பக்கம் நந்தி, அதைப் பார்த்துக்கொண்டு குக்குடம், சீழே சேது, மேலே சூரிய சந்திரர். ஓரத்தில் புள்ளிகள்.</p> <p>நந்தி; சீழே சேது, மேலே சூரிய சந்திரர்கள். வெற்றிடத்தில் முப்புள்ளித் தொகுதிகள். இரண்டாவது எண்ணின் முன்பக்கம் போலவே ஓரம்.</p>	<p>அகன்ற மார்பும் இடையும், இடையில் பட்டிகை.</p> <p>இடம் முழுவதிலும் நிரம்பிய எட்டுக கூர்களை யுடைய நட்சத்திரம். இரண்டு கோடுகளி னிடையே புள்ளிகளை யுடைய ஓரம்.</p>
---	--	--

சில நாணயங்களின் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு பக்கத்தில் சேதுபதி என்பது நாகரி எழுத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும், மற்றப் பக்கத்தில் ஹனுமான் அல்லது கருடன் முதலியவை தேன்றும், இந்த நாணயங்கள் இந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவை. யூர் தொண்டைமான் என்பது இங்குச் சேதுபதிகளைக் குறிக்கும். இப்படம் சோழர்களால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. புதுக்கோட்டை பிரிந்தபின் அம்மன்றருக்கே இப்படம் உரித்தாகிவிட்டது. இந்த அடையாளமுள்ள நாணயங்கள் இவ்வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவை.

1	<p>B. பிற்காலத்தின் வாக்கங்கள்</p> <p>நந்தியின்மேல் சிவபிரான் இடதுமுகமாக முன்னே. இடப்பக்கம் சிவபிரான் குதிரையின் மேல் சேனா வீராக. கணேசர்.</p>	<p>சேதுபதி</p> <p>சேது சிவஸ்தலங்களில் முக்கியமானது. இந்தத்தலத்தின் தெய்வங்கள் ஒன்று முதல் எழுவரை உள்ள நாணயங்களில் விளங்கும். இது கணபதியைப் பூசுபித்த சேதுபதி காலத்தது. ஒன்றுமுதல் ஐந்துவரை யுள்ள நாணயங்களை ஒப்பு நோக்குமிடத்தில் பஞ்சமூர்த்திகளில் விராயகப் பெருமானையே இது குறிக்கும் என்பது திண்ணம்.</p>
2		<p>சேது</p>

கூட்டம்	சித்திரமும் மேல் வாசகமும்		பின் பக்கம்	வகை
	முன் பக்கம்			
3	ஐந்தாம் நம்பரின் வேறுபட்ட கணைச்.		ஷை	<p>விருச்சிகராசி, இதனால் இங்கு விதிப்படி ஸ்நானம் செய்யபவர் கிரஹங்களால் நேரிடும் பீடைகளை நீக்கக்கொள்வர்.</p> <p>திருவிளையாடற் புராணத்தில் கூறப்பட்ட லீலைகளில் ஒன்று, சிவ பிரான் குதிரைகளைக் கொண்டு வந்தபோது இத்தலத்தின் கரை யில் இறங்கினதையும் இதற்குக் காவலராகச் சேதுபதிகள் அமைந்ததையும் குறிக்கும்.</p> <p>8-10 நாணயங்களைப் பார்க்க.</p>
4	ஐந்தாம் நம்பரின் வேறுபட்ட மற்ரொரு கணைச்.		ஷை	
5	மயிலின்மேல் முருகப்பிரான் முன்னே வலப்பக்கத்தில்.		ஷை	
6	முருகப்பிரான் மயிலின்மேல் இடப்பக்கத்தில்.		ஷை	
7	ஒரு தேள்.		ஷை	
8	சிவபிரான் குதிரை வீரராகக் குதிரையின்மேல்.		ஷை	

9	ஷே இடப்பக்கமாக குதிரைக்குப் பக்கத்தில் சிவ பிரான் குதிரை வீரராக.	ஷே
10	பிரான் குதிரை வீரராக.	ஷே
11	பூராமபிரான் இடதுமுகமாக வில்லை வளைத்துக்கொண்டு.	ஷே
12	இடப்பக்கம் சிவலிங்கப் பெருமானை பூராமர் பூசிப்பது.	ஷே
13	மத்தியில் தாமரை ஓரங்களில் புள்ளி.	ஷே
14	பூராமர் வலது முகமாக.	ஷே
15	பீடத்தின்மேல் சிவலிங்கம்.	ஷே
16	இடப்பக்கம் ஹனுமான்.	ஷே
17	சஞ்சீவியையுடைய பர்வதம்.	ஷே
11-17	வரை பூராமபிரான் சேதுவைப் பூசித்த வரலாறு சேது புராணத்திற் காண்க.	ஷே
	தாமரை இலட்சுமி கட்டாட்சத்தையும் பதும நிதியையும் குறிக்கும். இத்தலத்தைத் தரிசிப்பவர் இந்த நற்பேறுகளைப் பெறுவார்.	ஷே
	இது துளசியைப் பூசித்த சேதுபதி காலத்தது. இது துளசியையாவது அயிர்த சஞ்சீவியையாவது சல்லிய கர்ணியையாவது குறித்து இத்தல வழிபாட்டால் இம்மை மறுமை இன்பங்கள் உண்டாகும் என்பதை விளக்கும்.	ஷே

ப. அ. முத்துத் தாண்டவராயன்.

வரலாற்றுப் பகுதி: History & Biography

திருமயிலை வித்துவான் சண்முகம் பிள்ளை

[வித்துவான், இரா சிவ. சாம்பசிவ சர்மா எழுதியது]

திருமயிலை வித்துவான் சண்முகம் பிள்ளை என்னும் புலவர் பெருந்தகையார், சென்னைக் குயப்பேட்டையில் 1858-ம் ஆண்டில் பிறந்தவர். இவர் தந்தைக்கு இரு மனைவியர் இருந்தனர். அவர்களுள் இவர் மூத்த மனைவியாரின் புதல்வராவர். இவர் தந்தையும் பிறரும் வைணவமதத்தைச் சார்ந்த வன்னியர் குலத்தினராவர். இவர் காலத்தில், மிகவும் கீர்த்தி பெற்று விளங்கிய அஷ்டாவதானம் திருமயிலை சபாபதி முதலியாரும், கோமளபுரம் ராஜகோபால பிள்ளையும் தமிழ் மொழிக் கலைச்செல்வர்கள் என்று சொல்லலாம். சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் முதலில் திருமயிலை சபாபதி முதலியாரிடம் சிறப்புறக் கல்வி பயின்று வந்தனர். அக்காலத்தில் இலக்கிய நூற்களின் எல்லையைக் கண்டறிந்த புலவர், சபாபதி முதலியார் அவர்களே ஆதலின் அப்புலவர் பெருமானிடம் விருப்புறச் சிறக்கக்கற்ற நம் பெரும்பேராசிரியராய்த் திகழ்ந்த சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் பல இலக்கிய நூல்களைத் தெளிபொருள் விளக்கத்தோடு கற்றுணர்ந்தார். பின், இவர் இலக்கணக் கடலிற் படிந்து நீந்திக் கரை கண்டுணரவெண்ணித் திருவாளர் இராஜகோபால பிள்ளையவர்களிடம் சென்றார். இராஜகோபால பிள்ளையவர்கள் வைணவமதத்தினர். அவர் தம்மிடம் வரும் மாணவர்களுக்கு வைணவப் பரிநாமங்கள் இட்டழைப்பதை ஒரு விநோத விளையாட்டாகக் கொள்வார். அதன்படியே நம் புலவர் பெருமானார் சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் சென்றதும் இவருக்குச் சீனிவாச சண்முகம் பிள்ளை என்ற பெயரைச் சூட்டினர். இங்ஙனமே வயித்திய நாத முதலியார் என்பார் வாசுதேவ முதலியார் எனப் பெயரிடப்பெற்று அப்பெயரே பின்னர் அவருக்கு வழங்கலாயிற்று.

சண்முகம் பிள்ளையவர்கள், இலக்கணக் கல்வியில் சிறப்புற்று விளங்கினார். சிறிதுகாலத்திற்குள் தமிழ் நாடெங்கும், சிறப்பாகச் சென்னையில் இலக்கணக் கல்வியில் திறம்படைத்தவர் சண்முகம் பிள்ளை என்பது யாவர்க்கும் தெரியலாயிற்று பலர் தத்தமக்குறும் ஐயங்களை இவரிடத்து வந்து நீக்கிக் கொள்வார்கள்.

சண்முகம் பிள்ளையவர்கள், தொண்டமண்டலம் துளுவ வேளாளர் உயர்தரக் கலாசாலையில் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்தார். இவர் கல்வி போதிப்பதில் மிக்க திறன் படைத்தவர். இவருடன் அஷ்டாவதானம் வீராசாமி செட்டியார் மருகரான அப்பன் செட்டியாரும் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்தார். அப்பன் செட்டியார் சிறிது கோபமுடைய குணத்தினர். சண்முகம் பிள்ளையோ சிறிதேனும் கோபமற்றவர். மற்று, பிள்ளைகளிடத்தில் மிக்க அன்பாயிருப்பார். அம் மட்டோ? பிறர் பிள்ளைகளை யடிப்பாராயின் இவருக்குக் கோபம் வந்து விடும். இதற்கெல்லாம் காரணம் இவருக்குப் பிள்ளையில்லாமையே யாகும். ஒரு சமயம், இவரிடத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த ராவ் பகதூர் சரவண முதலியார் அவர்கள் சிறு பிள்ளையாய்ப் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் அப்பன் செட்டியார் அவர்கள் ஏதோ ஒரு காரணமாக அடித்தார். சிறுவர் அழுது கொண்டே நிற்கையில் சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் அங்கு வந்து சிறுவரை நோக்கி, 'யார் அடித்தார்?' என்று வினவினார். "அப்பன் செட்டியார் அடித்தார்" என்று சிறுவர் கூறியதும் பிள்ளையவர்கள் மிகச் சினங்கொண்டவராய், 'என் மாணவனை நீர் ஏன் அடித்தீர்? இதோ தலைமை உபாத்தியாயரிடம் போய்த் தெரிவிக்கின்றேன்' என்று சினந்து கொண்டார்.

சண்முகம் பிள்ளையவர்களை எப்பொழுதும் பெரியோர்கள் சூழ்ந்திருந்து தம் சந்தேகங்களைக்கேட்டுத் தெளிந்து கொள்வார்கள். இவர் தொண்டமண்டலம் துளுவவேளாளர் பள்ளிக்கூடத்தைவிட்ட பின்பு திருமயிலையைடுத்த 'செந்தோம்' கல்லூரியில் தமிழ்ப்போதகாசிரியராயிருந்தார். அக்காலையில் இவர் திருமயிலையையே தமக்கு வாழ்விடமாகக் கொண்டனர். பிள்ளையவர்கள் துளுவவேளாளர் உயர்தரக் கல்லூரியில் இருக்கும் காலத்திலேதான், தமிழ்ப்பண்டிதர்களுக்கெல்லாம் பேராசிரியர் புரிந்துவந்தவரும் பண்டித சிகாமணியும், பேரூபகாரியும், தமிழ்வள்ளலும், பேராசிரியருமான திருவாளர் கா. ரா. நமசிவாய முதலியார் அவர்கள் திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை அவர்களிடம் மாணவராய் அமர்ந்தொழுகினார். அதுமுதல் பிள்ளையவர்களின் இறுதிக்காலம்வரைத் திருவாளர், கா. ரா. நமசிவாய முதலியார் அவர்கள், பிள்ளையவர்களுக்குப் பிள்ளையைப்போல அவர் உள்ளம் களிப்ப ஒழுகிப் பல நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து மேம்பாடுற்றனர். பிள்ளையவர்கள், திரு. நமசிவாய முதலியார் அவர்களை மாணவராக ஏற்றுக்கொண்டபொழுது தம் முடைய அந்திய காலத்தில் தமக்குச் செய்யவேண்டிய நமக்

கடன்களை மைந்தனைப்போலிருந்து செய்யுமாறு கட்டளை யிட்டிருந்தார். 1905-ல் பிள்ளையவர்கள் இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார். அப்போது ஆற்றொணுத்துயருற்ற ஆசிரியர் நமசிவாய முதலியார் தம் குருவின் கட்டளைப்படியே ஈமக்கடன்களைச் செய்தனர். மற்றும் அவர் மனைவியாருக்கு மாதாமாதம் செலவிற்கும் அளித்துவந்தனர். ஆசிரியர் நமசிவாய முதலியார் அவர்கள் சிறந்த நிலையை அடைந்ததற்குக் காரணம் தம்ஆசிரியரிடத்தில் கொண்டிருந்த பக்தியின் விசேடமே என்க. குருவின் அருள்நிரம்பிய மாணவராதலின் எந்நலமும் வாய்க்கப்பெற்று இனிதுவாழ்ந்தனர்.

பிள்ளையவர்களுக்கு இராமாயணத்தில் சிறந்த பயிற்சியும் பக்தியுமுண்டு. அவர் அயோத்தியாகாண்டத்தைப் படிக்குந் தோறும் கண்களில் நீர் ஊற்றெடுத்துப் பெருக்கரைந் துருகும் நிலை வியத்தற்குரியது. பிள்ளையவர்கள் செம்பாக மாக செய்யுட்களைப் பாடவல்லவர்.

பிள்ளையவர்கள் அயோத்தியாகாண்டத்திற்கு ஓரரிய உரையும் இயற்றியளித்துள்ளார்கள். அவ்வுரையை உற்று நோக்குமிடத்துப் பரிமேலழகர், நச்சினூர்க்கினியர், பேராசிரியர் முதலியோர் உரைகளிலும் தமிழ் நூல்களிலும் இவருக்குள்ள பயிற்சியும் உரை தீட்டும் தன்மையும் நன்கு புலனாகும்; மற்றும் இலக்கணப் பயிற்சியின் தெளிவும் புலப்படும்.

பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நூல்களாவன :—

1. வடதிருமுல்லைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
2. திருப்போளூர் ஆண்டவன் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
3. சென்னை விநாயகர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
4. கூவம் திரிபுரசந்தரி பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
5. கழுகாசல சதகம்
6. வேதகிரீசர்வண்ணம்
7. சந்தான சூரவர் நான்மணிமாலை
8. பழநி மும்மணிக்கோவை
9. கந்தகோட்டமாலை
10. விநாயகர் இரட்டைமணிமாலை
11. திருத்தணிகைமாலை
12. இராஜராஜேஸ்வரிமாலை
13. வடிவுடையம்மைமாலை
14. மாசிலாமணிமாலை
15. சென்னைக் கந்தர்மாலை
16. கந்தரனுபூதியுரை

17. பிச்சாடன நவமணி மாலைபுரை
18. கம்பராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டம்உரை
19. திருமுல்லைவாயிற்புராணம்.

பிள்ளையவர்கள் காஞ்சிபுரம் ஞானப் பிரகாசரிடம் சிவ தீக்கை பெற்றவர் ஆவர். பிள்ளையவர்களின் நூல்களில் காணும் நயங்களையும் ஆராய்ச்சியையும் பற்றித் தெளிவாக விளக்கி ஒரு நூலியற்ற விருப்பமுள்ள எனக்கு அப்புலவர் பெருந்தகையின் நூற்களைப் பெற்றுள்ள பெரியோர்கள் அவற்றைக் கொடுத்துதவி புரிவாராயின் விரைவில் அந்நவமே செய்து முடிக்கும் எண்ணமுடையவனாகவுள்ளேன்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் ஒப்பற்ற புலவர் சிகாமணியாய்த் திகழ்ந்த இப்புலவர் சிகாமணியைப் பற்றிக்கூறும் பின்னும் பலவாய அரிய செய்திகளை மற்றோரமயத்தில் விளக்கி எழுதக் கருதியுள்ளேன்.

பிள்ளையவர்கள் மீது அவர் தம் மாணவர்
கா. நமசிவாய முதலியார் பாடிய சரமகவிகள்
(24-1-1905)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவாரும் வைதிகநற் சைவநெறி தழைத்தோங்கித் திகழ்வந்த, தருவாரும் பொழில்புடைசூழ் காழியர்கோ னந்நாளிற் சார்ந்த வென்பை, உருவாரும் பெண்ணாக வியற்றினனா லிஞ்ஞான்றுன் னுடலி னென்பைக் குருவாரு மொருவடிவா யெம்மனோர்க் காணாக் கக் குறித்தி லானே.

(க)

அவஞான மிரித்தருளுந் திருமயிலைப் பதிசெய்தவத் தவத ரித்துப் பவஞான மகந்நகிலாப் பன்னூலு மாராய்ந்து பன்னூள் போக்கி நவஞானம் விளைத்திடுதூற் சிவஞான போதமென நாடி யென்றுஞ் சிவஞான மாதவனை முப்போது மெப்போதுஞ் சிந்தைசெய்வோன்.

அரிந்தமன்சீ ரெடுத்துரைக்குங் காப்பியத்தினரிவரிதா யகத்தி னுற்ற, விரிந்தபொரு ளெவ்வெவரு மிறும்பூது கொளப்புகலு மேதக்கேயே, பரிந்தமனத் தன்னையினு மினிதாகப் பன்னூலும் படி றனேற்குத், தெரிந் திடச்சொற் றெனையாண்ட சண்முகநற் பெயர்க் குரிய சீரி யோயே.

(உ)

எவ்வெவர்கோட் படுபொருளு மைந்தெழுத்தி னடங்குமுறையியல்பை யோர்ந்து, அவ்வியமெ லாமலித்தோர்க் கருண்மாசி லாமணியிங் கமரு முல்லைச், செவ்வியநற் சரிதமதைச் செந்தமிழ்ப்பா வினிற் புகன்று சீர்த்தி யெய்தி, நவ்வியமர் கரத்தெம்மாண் செஞ்சரண முற்றின்பு நண்ணி னுயால்.

(ஈ)

டேனியல் மாக்மில்லன்

[திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை எழுதியது]

மாக்மில்லன் கம்பெனி என்னும் பெரிய இலண்டன் நூற்பதிப்புக் கழகத்தை நிறுவியவர் டேனியல் மாக்மில்லன் என்பவரே. இவர் 1813-ஆம் ஆண்டில் ஸ்காட்லாந்துக் கருகிலுள்ள அரூன் (Arran) என்னுந் தீவில் மாக்மில்லன் என்னுங் குடும்பத்திற் பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்தவர். இவருக்குப் பன்னிரு பிள்ளைகள் உண்டு. பயிர்த்தொழில் செய்து இவர் தம் பெரிய குடும்பத்தைப் பாதுகாத்துவந்தார். டேனியல் மாக்மில்லன் என்பவர் அவருக்குப் பத்தாவது பிள்ளையாவார்.

டேனியல் மாக்மில்லன் இளமையிலேயே கல்வியிற் பெரு விருப் புடையவராய் நூல்களை மிகவும் ஆர்வத்தோடு படித்து வருவார். வீண் வினையாட்டுக்களில் தம் அரிய நேரத்தில் ஒரு சிறிதுகூட அவர் செலவழிப்பதில்லை. தாய் தந்தையர்களிடத்தில் பேரன்புகொண்டு அவர்களின் கட்டளைப்படி அடங்கி நடந்து வந்தார்; தாம் எந்த வினையை மேற்கொண்டாலும் அதனை மிகவும் திருத்தமாகவும், செம்மையாகவும் மனந் தளர்வுறாமல் செய்வார்; ஒவ்வொரு பொருளையும் உற்றுப் பார்த்து அதன் நுண்ணியல்புகளை நன்கு ஆராய்ந்து தெரிவார்; தம் உடன் பிறந்தார்களிடம் மிகுநேய முடையவர்.

இங்ஙன மிருக்கையில் டேனியல் மாக்மில்லனுக்கு பத்து ஆண்டுகள் கிரம்பிற்று. இவர் தந்தையார் நோய்வாய்ப்பட்டு அந்நோய் தீராமல் விண்ணுலகெய்தினர். அவர் தம் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய பொருள் தேடித் தொகுத்து வைக்காமல் திடீமென இறந்துபோனமையால் அவர்தம் மனைவியும் பிள்ளைகளும் பொருளில்லாமல் துன்புறலாயினர். எனவே மாக்மில்லன் என்பவர் தமது பதினேராவதாண்டில் பொருள் தேட வெளியூர் செல்லவேண்டியவரானார். பின்பு இவர் தம் குடும்பத்தோடு அரூன் விட்டகன்று எர்வின் என்னும் ஒரு ஸ்காட்லாந்து நகரை அடைந்தார். அங்கே டேனியல் மாக்மில்லன் புத்தகவணிகர் ஒருவரிடம் ஏழாண்டுகள் சம்பள மில்லாமலே வேலைபார்க்க உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு அதன்படி வேலையிலமர்ந்தார். இவர் ஒத்துக்கொண்ட வேலையைத் திறம்படச் செய்து தம் முதலாளியை மன மகிழும்படி செய்தார்.

டேனியல் மாக்மில்லன் தாம் நடத்திய செய்தித்தாள் ஒன்றில் அடியிற்கண்டவாறு எழுதியிருப்பது படித்தின்புறு தற் குரியது.

“என் பத்தாமாண்டு முதல் பதினேழாமாண்டு வரை நான் புத்தகங்களை நன்கு கட்டடஞ்செய்யக் கற்றுக்கொண்டேன்; புத்தகங்களை விலைக்குப்பெறுவதிலும், புத்தகங்களை விற்பதிலும் நல்ல திறமைபெற்றேன். என் முதலாளியினுடைய குதிரைகளைப் பாதுகாத்துப் பேணி வளர்ப்பதிலும், அவற்றின் மேலேறிச் சவாரி செய்வதிலும் நல்ல பழக்கமுடையவனானேன். மரச்சாமான்களுக்கு மினுக்கெண்ணெய் ஊட்டிப் பளபளப்பாக்குவதில் கைதேர்ந்தவனானேன். இவை போன்ற பல அரிய வேலைகளைச் செய்வனே செய்யக் கற்றுக்கொண்டேன்”

டேனியல் மாக்மில்லன் தம் பதினெட்டாம் ஆண்டில் தம் குடும்பத்தினரை எர்வினில் வைத்துவிட்டு கிளாஸ்கோ (Glasgow) வுக்குச் சென்றனர். இவர் செல்லுகையில் இவர்தம் முதலாளி இவரது வேலையைப் பாராட்டி நன்மதிப்புச் சீட்டொன்று எழுதிக்கொடுத்தார். மாக்மில்லன் பின் கிளாஸ்கோவிலுள்ள புத்தகவணிகர் ஒருவரிடம் வேலைபார்த்து வரலானார். இவர் அப்போது அடிக்கடி நோய்வாய்ப்பட்டு மிகவும் உடல் நலிவுற்றிருந்தார். எனினும் இவர் தம் வேலைகளை மிகவும் ஆசையோடும், கருத்தோடும், ஊக்கத்தோடும் செய்து வந்தார். இவர் முதன்முதல் தம் குடும்பத்தைவிட்டுப் பிரிந்தது இப்போதுதான். தம் தாயைவிட்டுப் பிரிகிறபோது, “இவ்வுலகத்தில் தாயைப்போல ஒருவருமில்லை” என்று சொல்லிக் கண்ணீர் சொரிந்தனராம்.

இவர் கிளாஸ்கோவில் இருக்கும்போது இவருக்கு நூல்களின் மேலுள்ள விருப்பம் மேன்மேலும் பெருகிற்று. இவர் பின்பு இலண்டன்மா நகரத்திற்குப்போக விழைந்தார். அங்கே பேட்டர்நாஸ்டர் (Patter noster Row) கடைத்தெருவில் பல புத்தகக்கடைகள் இருந்தன. அக்கடைகளில் பெரும் புலவர்கள் எழுதிய நூல்களெல்லாம் கிடைக்கப்பெறும். டேனியல் மாக்மில்லன் தம் பதினெட்டாம் ஆண்டில் கிளாஸ்கோவைவிட்டு இலண்ட்(London)னுக்குச் சென்றார். அங்கே பொருளீட்டித் தம் வாழ்க்கையை நடாத்தத் தீர்மானித்தனர். பேட்டர்நாஸ்டர் கடைத்தெருவிலுள்ள புத்தகக் கடைகளில் இவருக்கு அப்போது வேலையொன்றும் கிடைக்கவில்லை. எனவே, இவர் அங்கே சில நாட்கள்கூட வீணை தங்கியிருக்கக் கூடாதவரானார்.

பின்பு டேனியல் மாக்மில்லன் கேம்பிரிட்ஜ் (Cambridge) புத்தகவணிகர் ஒருவருக்கு ஓர் அலுவலராக தேவை எனக்கேள்விப்பட்டு அங்கே சென்றார்; அவ்வணிகரிடம் உணவு

இருக்கைகளோடு ஆண்டு ஒன்றுக்கு முப்பது பவுன் சம்பளம் பேசி வேலையில் அமர்ந்தனர். அங்கே இவர் புத்தகங்களைப் பற்றிய பல்வகைக் குறிப்புக்களையும் நன்கு தெரிந்துவரலானார். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் டேனியல் மேக்மில்லனுடைய அறிவிலும் அன்பிலும் ஈடுபட்டு, இவர்பால் மிக்க நேயமுடையவர்களாய் இவர்கடைக்கு அடிக்கடி வருவார்கள். இவரிடம் எப்போதும் புத்தகங்களைப்பற்றியே அளவளாவி உரையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

மறுபடியும் டேனியல் மாக்மில்லன் இலண்டனுக்குப் போக விரும்பினார். எனவே கேம்பிரிட்ஜை விட்டு இவர் இலண்டனுக்குச் சென்றார். அங்கே பிளீட் தெரு (Fleet Street) விலுள்ள சீலி (Messrs Seely) என்னும் பெரிய புத்தகவணிகரிடம் வேலை ஏற்று ஆறு ஆண்டுகள்வரை பார்த்து வந்தார். அவ்வமயம் இவருக்குப் பல துன்பங்கள் அடுக்கடுக்காய்த் தொடர்ந்துவந்தன. இவர் அடிக்கடி நோயுற்று உடல்நலமும் மாறி மாறிக் கெடலானார். இவர் தம் கல்விப் பயிற்சிக்கென விரும்பி வாங்கிவைத்திருந்த பல அரிய நூல்களை விற்றுத் தமக்கு நோய் தீர்த்த மருத்துவருக்குப் பொருள் கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று. உயிரினுள் சிறந்தனவாய் மதித்துத் தொகுத்து வைத்திருந்த நூல்களை விற்பதெனின், இவர் எத்துணைத் துன்பம் அடைந்திருப்பாரென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! எனினும் இவர் மனந்தளராதது 'இடுக்கண் வருங்கால் நகுக்' என்ற அருள்வாக்கின் படி தமக்கு வந்த துன்பங்களை மகிழ்வாய் ஏற்றனர். இவருக்குத் திரும்பவும் நல்லகாலம் வரலாயிற்று. 'முயற்சி திருவிளையாக்கும்' என்ற மெய்ம்மொழிக்கு இவரது வாழ்க்கை ஓர் எடுத்துக்காட்டாய் இலங்கிற்று.

பின்பு இவர் உடன்பிறந்தார் அலெக்சாண்டர் (Alexander) என்பவர் அப்போது இலண்டனுக்குவந்து இவரை அடைந்தார். சில நாட்கள் கழியவே இருவருள் சேர்ந்து தமக்குச் சொந்தமாக ஒரு புத்தகக்கடை திறப்பிக்க எண்ணினார். "வளர்ந்து பயன்றரத்தக்க ஒரு விதையை விதைப்பதே நல்லதாகும் என்று நான் நினைப்பதுண்டு" என்று டேனியல் மாக்மில்லன் தமது பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளார். இலண்டனில் வெஸ்ட் எண்ட் (West End) என்ற இடத்தில் இவர் ஒரு கடை வைக்க முயன்றார். அங்கே கடைகளுக்கு வாடகை மிகவும் கூடுதலாகையால் அஃது இவருக்கு முடியாதாயிற்று. எனவே ஆல்டர்ஸ்கேட் (Aldersgate) தெருவில் ஒரு புத்தகக்

கடையைத் திறப்பித்து நடத்தினர் முதற்கண் இவர்கட்குச் சொந்தமாகக் கடை நடத்துவதென்பது மிகவும் மலைவாகத் தோன்றியது. அதனால் இவர்கள் பல இடுக்கண்களை மேற்கொண்டார்கள். எனினும் இவர்கள் உளந்தளராமல் புத்தக வணிகத்தைச் சிறப்பாக நடத்திவந்தார்கள். இலண்டனிலுள்ள பெருமக்கள் பலர் இவர்களிடம் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கு வரலாயினர். நீண்ட காலமாகப் புத்தகங்களிற் பழகிய பழக்கத்தால் இவர்கள் அடைந்த அறிவுச்சுடர் அங்கே ஒளி வீசலாயிற்று. அதனை யறிந்த பெருமக்கள் இப்புத்தக வணிக உடன்பிறந்தார்களிடம் மிகவும் அன்பு காட்டினார்கள். அடிக்கடி அவர்கள் வந்து இவர்களிடம் புத்தகங்களைப்பற்றியே பேசி மகிழ்வார்கள். இவர்களிடம் அடிக்கடி வந்து போகும் பெருமக்களில் ஒருவர்.” “எனக்கு இப்போது தெரிந்த பெரியார்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் இருவர் உளர். அவர்களில் ஒருவர் டேவிட் லிவிங்ஸ்டனும் (David Livingston), மற்றொருவர் டேனியல் மாக்மில்லனு மாவர்” என்று சொன்னாராம். அதனால் மாக்மில்லன் அக்காலத்தில் கற்றறிந்த பெரியோர்களால் எத்துணை மதிக்கப்பட்டிருந்தார் என்பது விளங்கவில்லையா?

மாக்மில்லனும் இவர் தம் உடன்பிறந்தாரும் தங்கள் புத்தக வணிகத்தை மிகவும் பெருக்கமாய் விரிவுபடுத்தி நடத்தினார்கள். இலண்டனிலுள்ள கடையோடு கேம்பிரிட்ஜிலும் ஒரு கடை திறப்பித்து அதனையும் நடத்திவந்தார்கள். கேம்பிரிட்ஜில் பல்கலைக் கழக அறிஞர்கள் மாக்மில்லனார் கடைக்கு அடிக்கடி வந்து டேனியல் மாக்மில்லனோடு புத்தகங்களைப்பற்றி அளவளாவிச் செல்வார்கள். பின்னர் இவர் புத்தகம் விற்பது மட்டுமல்லாமல் புதிய புத்தகங்களை அறிஞர்களிடம் எழுதிவாங்கித் தாமே பதித்து வெளியிடவும் முயன்றனர். முதன் முதலில், “சார்லஸ் கிங்ஸ்லி”யின் (Charles Kingsley) “வெஸ்ட்வர்ட் ஹோ (Westward Ho)” என்ற நூலையும் இன்னுஞ் சில அருமையான நூல்களையும் பதித்து வெளியிட்டார்கள்.

1857-ஆம் ஆண்டில் டேனியல் மாக்மில்லன் நோய்வாய்ப்பட்டு டார்க்வே (Torquay) என்ற ஊரில் சிலகாலம் இருக்கவேண்டியவரானார். பின்பு இவர் நோய் மிகுதிப்படவே பிழைத்தலரிது என்ற நிலையை அடைந்தார். எனவே இவர் கேம்பிரிட்ஜிலுள்ள தம் வீட்டுக்குப் போனார். அங்கே போய்ச் சில நாட்களில் இவர் உயிர்துறந்தார்.

“ டாம் பிரௌன் பள்ளி வாழ்க்கை (Tom Browns' School Days) என்ற நூலியற்றிய ஆசிரியர் எழுதிய ஓர் அரிய நூலில் டேனியல் மாக்மில்லன் வரலாறு சொல்லப்படுகிறது. அதில் மாக்மில்லன் ஓர் உண்மையான கிறித்தவர் என்றும், எண்ணியதை முடிக்குந் திண்ணியர் என்றும், புத்தகவணிகர்களில் எவரும் இவரைப்போல் அறிஞர்களால் மதிக்கத்தக்கவர் இருந்ததில்லை என்றும், இவரே புத்தகவணிகத்தின் சிறப்பையும் அதன்பயனையும் மக்கட்கு முதன்முதல் நன்கு எடுத்து விளக்கியவர் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தினருகே டேனியல் மாக்மில்லன் துவங்கிப் புகழ்பெற நடத்திய புத்தகக்கடை இன்றும் அதே இடத்தில் நடைபெறுகின்றது. அதிலிருந்து ‘மாக்மில்லன் கம்பெனி’ என்னும் மிகவும் பெரிய நூற்பதிப்புக் கழகம் இலண்டனில் நிலைபெற்று இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது. இப்போது உலகத்தில் பல நகரங்களில் இதற்குக் கிளைக்கடைகள் இருக்கின்றன. இதன்வழிப் பல துறைகளில் பல்வேறு புலவர்களால் பல்வேறு மொழிகளில் நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதுகாறும் பதினாயிரக் கணக்கான நூல்களை இக் கழகம் வெளியிட்டிருக்கின்றது.

வேந்த கறி மணப்பதேன் ?

வேந்தன் படை முறிவதேன் ?

—பெருங்காயத்தால்.

இராமன் சீதையைப் பிரிந்ததேன் ?

துரியன் தீம்பை அடைந்ததேன் ?

—அம்மாளை யிட்டு.

கீரை விதையை விதைப்பதேன் ?

கீழோர் சேல்வரைச் சூழ்வதேன் ?

—பிடுங்கித் தின்ன.

—கா. சிவ. க.

இலக்கணமும் இலக்கியமும் : LANGUAGE AND LITERATURE

குறுந்தொகை

[வித்துவான் இரா. சிவ. சாம்பசிவன்]

குறிஞ்சி

தலைமகன் களவொழுக்கத்தில் இரவுக்குறிக்கண் சிறைப்புறத் தானாக, தலைமகன் குறியிடத்துச் சென்று தலைவனைக் கூடுதற்கு இயலாதவாறு ஏற்பட்ட இடையூற்றை அத் தலைவனுக்கு அறிவிப்ப வளாய்த் தோழிக்குக் கூறியது. இதனை முன்னிலைப் புறமொழி யாகத் தோழியுரைத்தது என்பதுமுண்டு.

நெடுவேண்ணிலவினார் பாடியது

47. கருங்கால் வேங்கை வீயகு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றும் காட்டிடை
எல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே.

என்பது இராவந்து ஒழுகுங்காலை முன்னிலைப் புறமொழியாக நிலா விற்கு உரைப்பாளாகத் தோழி யுரைத்தது.

பதவுரை:—

கரும்கால் வேங்கை வீயகு துறுகல்—கரிய தாளையுடைய வேங்கைமரத்தின் மலர்கள் உதிரப்பெற்ற கற்பாறை, இரும் புலி குருளையில் தோன்றும்—பெரிய புலிக்குட்டியை ஒப்பத் தோன்றுகிற, காட்டிடை—காட்டினிடத்தில், எல்லி வருநர் களவிற்கு—இராப்பொழுதில் வருபவரான தலைவரின் கள வொழுக்கத்திற்கு, நெடு வெண்ணிலவே—காலத்தால் நீடிய வெண்மையான நிலவே, நல்லை யல்லை—நீ நன்மையைப் புரி பவன் அல்லை. (அவன் வரவு தாய்தந்தையர் துஞ்சாமை யாலும், காவலர் கடுகுதலாலும், நாய் துஞ்சாமையாலும், ஊர் துஞ்சாமையாலும் களவு வெளிப்பட்டு வீடுமாதலினால் இடையூறு விளைப்பவனாவாய் என்பது கருத்து.)

இது சந்திரனைப் பழித்தவாறு. இதனைச் சந்திரோபாலம் பனம் என்பார் வடநூலார்

குறிஞ்சி

கருமை—நிறமும் வலிமையுமாம். கால்—தாள். வீ—மலர். துறுகல்—கற்பாறை. புலிக் குருளை—புலிக்குட்டி. (தொல். மாபி. சூ. 563) எல்லி—இரவு. களவு—களவொழுக்கம். கற்பாறையின்மீது விழுந்த வேங்கைமலர் புலியின்மேல் காணப்படும் கோடுகள்போல் காணப்படும் ஆதலின் 'கருங்கால் வேங்கை வீயுகுதுறுகல் இரும் புலிக் குருளையிற் றேன்றும்' என்றார்.

மேற்கோள் விளக்கம்:—

1. "கருங்கால் வேங்கை"—"அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை"
—(குறுநீ—26)
—(புறம். 202, 18)

2. "கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல் இரும்புலிக் குருளையிற் றேன்றும்"—"வேங்கைப்பூபரந்த பாறை புலிபோல் தோன்றும்.
—(பரிபாடல், 11—12 உரை)

(அ) அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ நாறு துறுகல்
இரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்"
—(புறம். 202, 18, 20)

(ஆ) "மெல்லினர் வேங்கை வியலறைத் தாயின
வழுக்கை மகளிர் குழுவை செப்ப"
—(பரி. 14: 11, 12)

(இ) "குறவ ருன்றிய குரம்பை புதைய
வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம்
புலி செத்து"
—(அகம் —12)

(ஈ) "கருங்காலின வேங்கை கான்றபூக் கன்மே
விருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கும்"
—(திணைமாலே 150—26.)

(உ) "நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாரையை
நாக நண்ணி,
மறமனை வேங்கையென நனியஞ்சும்"
—(திருக்கோவை 96)

"கருங்கால் வேங்கை"

(அ) 'அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை'
(ஆ) "கருங்கால் பொள்ளிணர் வேங்கைப்பூ"
(இ) "சுரும் புணவிரிந்த கருங்கால் வேங்கை"
(ஈ) "வியன் மலைக் கவாஅன், அரும்புவா யவிழ்ந்த கருங்கால்
வேங்கைப் பொன்மரு ணறுவீ கன்மிசைத் தாஅ"
—(நற்றிணை. 112, 151, 168, 257

3. “கருங்கால் வேங்கை... ..நெடுவெண்ணிலவே”

—“தாய் துஞ்சாமை, ஊர் துஞ்சாமை, காவலர் கடுகுதல், நிலவு வெளிப்படுதல், நாய் துஞ்சாமை போல்வனவற்றாற் றலைவன் குறியின் கண் தலைவிவரப் பெருமல் நீட்டித்தல்” என்பதற்கு மேற்கோள்

—(தொல்.—களவு.—பக். 421)

4. “கருங்கால் வேங்கை... ..நிலவே”

—“இது இராவந்து ஒழுகுங்காலை முன்னிலைப் புறமொழியாக நிலாவிற்கு உரைப்பாளாய் உரைத்தது. இக்குறுந்தொகையுட் குறிஞ்சியுள் வேனில் வந்தது.” —(தொல்—அகத்—பக். 37)

5. “இரும்புலிக் குருளையிற் றேன்றும் காட்டிடை”

“நாயே பன்றி புலிமுய னான்கும்

ஆயுங் காலைக் குருளை என்ப”

(தொல். மர. 563)

என்பதற்கு மேற்கோள்.

—(தொல்—மரபி. பக். 537)

(6) ‘கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல்

இரும்புலிக் குருளையிற் றேன்றும் காட்டிடை”

இது “ஒற்றைக் கிளவி யிரட்டை வழித்தாய் வந்த வுவமை” என்பதற்கு மேற்கோள்.

—(மாறனலங்—பக். 155)

7. “கருங்கால் வேங்கை... ..காட்டிடை”

—“ஒற்றைக் கிளவியும் இரட்டை வழித்தாகி வருவன கொள்க. அது, “கருங்கால் வேங்கை... ..காட்டிடை” எனவரும். ‘இரும்புலிக் குருளை யென்றதனையே துறுகல்லோடும் வேங்கை வீயோடும் ஒப்பித்தமையின் இப் பெயர்த்தாயிற்று.”

—(தொல். உவமை. சூ. 297. பக் 125)

8. வேங்கைப் பூவிற்கு வேங்கைப் புலி உவமையாகக் கூறப்படும்—அதனைக் கீழ்வருவனற்றால் அறிக.

(1) “கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல்

இரும்புலிக் குருளையிற் றேன்றும்”

—(குறுந். 47)

(2) “புலிப்பொறி வேங்கைப் பொன்னினர்”

—(ஐங். 396)

(3) “உறுபுலியுரு வேய்ப்பப் பூத்த வேங்கை”

—(கலி. குறிஞ். 26)

(4) “புலிப்பறழன்ன பூஞ்சினை வேங்கை”

—(தொல்—மர—சூ. 10—மேற்கோள்.)

(5) “புலியதள் போர்ப்ப, வெடுத்த நின்றதே போன்றதா

லினர்விரி வேங்கை”

—காஞ்சீப்புராணம்

(6) “புலியுரு மருளப்பூத்த பூந்துணர் வேங்கை யொள்வீ”
—(காஞ்சீ—தீருக்கண் 252)

(7) “வேங்கை யஞ்சினையென விற்றபுலி முற்றியும்”
—(கலி. 46—5)

(8) “மெல்லினர் வேங்கை வியலறைத் தாயின
வழுகை மகளிர்க் குழுவை சேப்ப” —(பரி. 14)

(9) “குறவ ருன்றிய குரம்பை புதைய வேங்கை
தாஅய தேம்பாய் தேற்றம் புலி செத்து” —(அகம் 12)

(10) “அரும்பறமலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட்டொள்வீ தாயதுறுக
விரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்” —(புறம் 202)

11. “கருங்காலின வேங்கை கான்றபூக் கன்மே, விருங்கால்
வேங்கை ஏய்க்கும்” —(திணைமாலை—26)

12. “நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாரையை நாக நண்ணி,
மறமனை வேங்கையென நனியஞ்சும்” —(தீருக்கோவை. 96.)

∴ “கருங்கால் வேங்கை.....நெடுவெண்ணிலவே”
—இச்செய்யுள் “நிலவு வெளிப்படுதல்” என்பதற்கு மேற்கோள்
—(நம்பியகம்—சங்கம்)

(10) “நெடுவேண்ணிலவு”
‘காலத்தால் நெடிய வெள்ளிய நிலவு’ இதற்குக் காரணம் விரகம்.
“நெடுவெண்ணிலவின் நீர்மைக்கிரங்கி”
—(பெருங்கதை 1 காண். 35 பட,—அடி 235)

இச்செய்யுளில் “நெடுவெண்ணிலவே!” என்னும் தொடரை
யமைத்தமையால் ‘நெடுவெண்ணிலவினார்’ என்று ஆசிரியரைப்
பாராட்டினார் போலும்.

இறைச்சி:—

வேங்கைமலர்கள் வீழ்ந்த கற்கள் புலிக்குட்டிகள்போல் அச்
சந்தரும் என்றமையால் வரைவுடன்படுபவராகிய தமர் வரைவுடன்
படார்போல உனக்கு அச்சம் செய்கின்றனர். வேண்டின் வரைவுடன்
படுவர் என்பதாம்.

மேய்ப்பாடு—அச்சம்.

பயன்—வரைவுகடாதல்.

தனக்குவமை இல்லாதது தமிழ்மொழி

இந்திமொழி இடையில் வந்தது

[கருவூர் அறிவுதயக்கழக ஆசிரியர் சுழத்துச் சிவாநந்த அடிகள்]

இந்திகற்க முந்திநிற்கும் இளந்தமிழர்களே ! பழந் தமிழர்களே !!

நீங்கள் இளங்குழந்தைகளாய் இருந்த ஞான்று தனது இனிய ஒசைகொண்டு உங்கள் இளைப்பை ஆற்றியவள் யாவள்? பால்மண மாறூப் பச்சிளங்குழந்தைப் பருவத்தில் உங்கள் பசியை மாற்றிய இசைச்செல்வி யாவள்? தொட்டிலில் இட்டுச் சீராட்டியபொழுது உங்களுக்கு உறக்கத்தை உண்டு பண்ணிய குயில்மொழிச் செல்வி யாவள்? உங்கள் பெற்றோரும் உற்றோரும் உளம் மகிழ் உங்கள் இளநானில் மழலைச்சொற்களை வழங்கியவள் யாவள்? நீங்கள் தெருவிற்சென்று சிறு தேர் உருட்டி, மணற்சோறு பொங்கி, மகிழுரையாடி மனங்களிக்கச் செய்தவள் யாவள்? ஐந்து வயதிலே அறியாப் பருவத்திலே உங்களை அறிவென்னும் ஓரிடத்தில் அமர்த்தியவள் யாவள்? நீங்கள் எம்மொழியிற்பேச விரும்புகின்றீர்களோ அம்மொழியிற் பேசுவதற்கு உறுபெருந் துணைக்கருவியாக உள் நின்று உணர்ச்சி அளிப்பவள் யாவள்? அவளே தனக்குவமையில்லாத் தோற்றமீற்ற தனித் தமிழன்ணையாவள். இத்தகையநன்றிபுரியும் நற்றூயை மறத்தலும் சாலுங்கொல் !

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லைச்
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்பது பொய்யாமொழிப் புலவரின் மெய்ம்மொழியன்றோ? இவ்வெடுத்துக்காட்டு மெய்ம்மொழி எம்மொழியில் உள்ளது! தொன்மொழியாம் தென்மொழியாகிய தமிழிலன்றோ உள்ளது! இன்றைக்கு உலகில் வழங்கப்படும் மூவாயிரம் மொழிகளில் ஒன்றிலேனும் இத்தகைய ஆழ்ந்து அகன்ற கருத்துக்களைப் பொருத்தமான சொற்களில் சுருக்கமாகக் கூறும் நூல் உளவோ? ஒளிமிளிர் கற்களைப் பைம்பொன்னிற் பதித்தாலன்ன தேர்ந்தெடுத்த தீஞ்சுவைச் செஞ்சொற்களிற் பொதிந்து காட்டவல்லது தமிழ்மொழி ஒன்று மட்டுமே என்பதை உணரவல்ல எந்தத் தமிழ்மகனும் இடைக்காலத்திற்கேன்றியதும், இசைப்பொருத்தமற்றதும், பல மொழிக் கலப்புள்ளதும், பயன் ஒரு சிறிதும் இலாததுமான இந்தியைக் கற்க முந்திநிற்பனோ! ‘அரசனை (கணவனை) அகல விட்டு வம்பனைக் கைப்பிடித்த’ வாறு போலன்றோ முடியும் இச்செயல்!

உலகத்திலே பல மொழிகள் நிலவுகின்றன. அவைகளுள் பெரும்பாலான காலவரையறைக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பன,

சமஸ்கிருதம், இந்தி, தெலுங்கு, மலையாளம், ஆங்கிலம் முதலான மொழிகள் தோன்றிய காலங்களைச் சரித்திரங்கள் கிளந்து கூறுகின்றன. தமிழ்மொழி சரித்திர காலத்தைக் கடந்து நிற்பது. தமிழ்மொழி இன்ன காலத்தில் இன்ன வரால் உண்டாக்கப்பட்டதென்று எவராலும் எந்நூலாலும் அளந்து கூறமுடியாது. அஃதொரு காலத்தில் குமரிமுனைக்கும் இமயமலைக்கும் இடையே உள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் உரிய பொதுமொழியாகவும் பயன்பட்டு வந்தது. பழமையிற் சிறந்த இளமை குன்றூ இப் பசுந்தமிழ், முன்னைப் பழமைக்குப் பழமையாயும், பின்னைப் புதுமைக்குப் புதுமையாயும் இலங்கும் சிவமென்னும் செம்பொருளின் தொடர்புடையது. தமிழெனும் இனிய சுவைகொண்டு அன்பெனுங் கயிற்றைத் திரித்துச் சிவமெனும் இன்பப் பொருளை இறுகக் கட்டிவிடலாம். இதனாற்றான் போலும் “தென்னாடுடைய சிவனே” என்றும், “தமிழ் நாடுடைய தலைவர்” என்றும், “தேசமுமை அறிவதற்கு முன்னே பின்னே திருவாரூர் கோயிலாக்கொண்ட நாளே” என்றும், “தமிழ்த் தெய்வம்” என்றும் இன்ன பிறவாலும் சிவமெனும் செம்பொருளைத் தமிழுக்குரிமையாக்கி வழிபடுவாராயினார் நமது தமிழான்ற சான்றோர்!

தமிழ்மொழி தொன்மையிற் சிறந்துவிளங்குதலை மட்டும் பெரிதெனக் கொண்டு, அதனைப் போற்ற வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவது அறிவுடைமையாகாது. மேன்மக்கள் தொன்மை கருதி ஒன்றைக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள்; புதுமை கருதி ஒன்றைத் தள்ளவும் மாட்டார்கள். அவர்கள், ஒன்றை அறிவென்னும் கோலினால் அளந்து ஆராய்ந்து, அதன் உண்மைநோக்கவே முயல்வார்கள். அறிவுடைமக்கள் அவாவுவது எப்பொருளினும் மெய்ப்பொருள் ஒன்றே. தொன்மையுடன் மெய்ப்பொருள் உண்மையும், ஒப்புரிமையும், அன்பும், இன்பும், இரக்கமும் பொருந்த விளக்கிக் காட்டவல்ல ஒரு மொழி நிலவுமேல், அஃது அறிஞர் உடைமையாகும். தொன்மையோடு பிற பொருள் பொலிதல் பொன்மலரில் நறுமணங் கமழ்வது போலாம். தமிழ்மொழியில் தொன்மையோடு மெய்ப்பொருளுண்மை, ஒப்புரிமை, இனிமை, இரக்கம், அன்பு முதலியன காணப்படுவதால், அதனைப் போற்றி வளர்க்க வேண்டுவது தமிழ் மக்களாய்ப் பிறந்த எல்லோருடைய இன்றியமையாக் கடமையன்றோ?

இதைவிட்டுத் “தாய் தஞ்சையில் தன் - கைப்பிச்சை எடுக்கத் தனையன் குடந்தையில் கோவீகை புரிந்தது” போலத் தாய்மொழியிற் றம் கையொப்பமேனும் இடத் தெரி

யாத பலர் இந்தி கற்க முந்தி நிற்பதுதான் வியப்பைத் தருகின்றது. சில நாட்களுக்கு முன் நான் இந்தி கற்கும் ஒரு தமிழ் நண்பரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்போது நான் அவரை நோக்கித் தமிழ் மொழியில் எத்தனை எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், “நான் இலக்கணமா படித்திருக்கிறேன்?” என்று விடையிறுத்தார். பின்னும் நான் அவரை நோக்கித் தாங்கள் இந்தி கற்பதன் நோக்கம் என்ன என்று வினவினேன். “இந்தியாவுக்குச் சுயராச்சியம் கிடைத்ததும் ஏதேனும் உத்தியோகம் பார்க்கலாம் என்றுதான் இந்தியைக் கற்கின்றேன்” என்றார். அதன் பின்னரும் அவருடன் உரையாட என் மனம் இடந்தரவில்லை. உத்தியோகக் கனவு கண்டுகொண்டு இந்தி படிப்பவருடன் என் உள்ளக் கிடக்கைகளை எடுத்துச் சொன்னால் பயன்படாதென்றே அவருடன் மீண்டும் உரையாடாது, தமிழ்நாட்டிலே பிறந்த ஒரு தமிழ் மகனாகிய அன்னாரின் அறியாமைக்காகப் பெரிதும் வருந்தினேன். நான், அவரிடம் உத்தியோக நோக்குடன் கல்வி பயிலுதல் கூடாதென்றும், அறிவு விளங்கப்பெற்றுத் தாமும் தம்மைச் சார்ந்தாரும் முன்னேற்றம் அடையும் பொருட்டும், இறைவனின் திருவருளைப் பெறும் பொருட்டுமே கல்வி பயிலுதல் நலம் என்று கூறியிருப்பேனாயின், அவர் என்மீது வெகுண்டு சீற்றங் கொள்ளாதொழியார் என்று கருதியே அவருடன் உரையாடாது சென்றேன். அவர்போன்ற உத்தியோகக் கனவு காண்பவர்கட்காகவே தான் இக் கட்டுரையை எழுத நேர்ந்தது. இதனை அத்தகையினர் நன்கு நோக்கிச் சிந்திக்க விரும்புகின்றேன்.

தமிழன்பர்களே! நந் தாய்த் தமிழணங்கை நாம் போற்ற வேண்டாமோ? பிறர் போற்றுவரோ? ஒருகாலும் போற்றார். அவளைப் பேணிப் போற்றி வளர்த்தல் நந் கடமையன்றோ! நமது தாய் மொழியாகிய தமிழ் எத்தகையது? அது காலங் கடந்தது! ஒப்புரிமையை உணர்த்துவது! அன்புநெறியை விளக்குவது! இன்பப் பொருளாம் இறைவனை எளிதில் அடையச் செய்வது! எல்லா மொழிகட்கும் முதன்மையாக வுள்ளது! கொலையைப் போதிக்கும் நூல்களைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ள மொழிகளெல்லாம் வளம் பெற்று வளர்கின்றன! கொல்லாமையைப் போதிக்கும் திருக்குறள் போன்ற நூல்களைத் தனக்கணிகலனாகப் பூண்டு நிற்கும் நமது தமிழ்மொழி என்ன நிலையை அடைந்திருக்கிறது? திருக்குறளைப் படித்தவர் எத்தனை பேர்? தமிழ் மக்களாய்ப் பிறந்த எத்தனை பேருக்கு அந்நூலின் பெயர் தெரியும்? வெட்கம்! வெட்கம்!! மேல் நாட்டவர் உங்கள்

அறியாமையைக் கண்டு நகைப்பதும் உங்கள் செவிகளில் நுழையவில்லையா? தன்னுயிர் போலன்றோ தன் தாய்மொழியைப் பேணுதல் வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் அன்னையாகிய தமிழணங்கைப் போற்றி வளர்த்துப் பயன்பட முயலுங்கள்! தெருவெல்லாம் தீந்தமிழ் முழக்கம் செய்யுங்கள்! இந்தியைக் கற்று நொந்துபோகாதீர்கள்! “சந்தைக்கு வந்தவர் வழித் துணை யாகார்” என்னும் பழமொழியை உங்கள் மனத்தில் இருத்தித் தமிழன்னையை ஆதரியுங்கள்! அவளால் நீங்கள் அடையும் பயன்கள் அளவற்றனவாகும்.

இந்தியை இந்தியாவுக்குப் பொதுமொழி யாக்குதல் பொருந்தாது

அரசியற்கிளர்ச்சி காரணமாக இந்தியகாடு முழுதுக்கும் ‘இந்தி’யைப் பொதுமொழியாக்க வேண்டுமென்னும் கொள்கையொன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டு, அதன்பொருட்டுச் சில ஆண்டுகளாக வலிய முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. உலகிலேயே பெரியாராக விளங்கும் காந்தியடிகள் போன்றவர்களின் ஆதரவினால் இம்முயற்சி மிக்க வலிமையும், ஆக்கமும் பெற்றுவருகிறது. இந்நாடு உரிமை பெறுதற்குரிய சாதனங்களில் ‘ஹிந்தி’ பொதுமொழியாவதும் ஒன்றாகுமென்னும் சிறந்த எண்ணங்கொண்டே காந்தியடிகள் போல் வார் இதனைத் தோற்றுவித்திருப்பார். அவர்கள் கருதுமாறு இதனையும் சிறிது பயன் விளையினும் விளையலாம். எனினும், இதனால் விளையக்கூடிய நலம் தீங்குகளையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து பாராது பிறர் சொல்லும் வழியெல்லாம் ஒழுகுவதென்பது பெரிதும். ஏதந்தருவதாம் ‘இந்திய தேசிய மகாசபை’ சம்பந்தப்பட்டவரையில் பார்க்கினும், சில ஆண்டுகளாகச் சென்னை மரகாணத்தினர் யாதும் செல்வாக்கில்லாதவர்களாய், நீர்வழிப்பட்ட புணைபோல் ஏனையோர் வழியில் ஒழுகுபவர்களாய்க் காணப்படுவது இரங்கத்தக்கதாகும்.

தமிழ்மக்களுக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்த தம்முன்னோர்களின் அறிவு, ஆண்மை, கொடை, நீதி முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ளவும், இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்களைப் பெறுதற்குரிய வழிகளைத் தெரிந்துகொள்ளவும், இறைவனை மனமுருகித் துதித்துப் பேரின்பமடையவும் கருவியாயிருப்பது தமிழ்மொழியாகும். தமிழ் மக்களில் இதனைப் பயிலாதவர் யாவரும் வாழ்க்கையின்பயனை இழந்தாராவர். அங்ஙனமாகவும் தமிழ்மக்களைவரும் தமிழ் கற்க வேண்டுமென்பதற்குரிய முயற்சியைச் சிறிதும் மேற்கொள்

ளாது, அரசியற்கிளர்ச்சியாளர்கள் 'ஹிந்தி'யைப் பரப்புதற்கு முயல்வது அன்றாது நேர்மையின்மையைக் காட்டுகிறது.

காசி 'இந்து யூனிவர்சிட்டி'யில் படிக்கும் தமிழ்நெருவன் கட்டாயமாகத் தமிழ் படிக்கவேண்டுமென்ற விதி அங்கு உளது. ஆனால், சென்னை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களிலோ, தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களிலோ அத்தகைய விதியில்லை. இந்த நிலைமையில் 'ஹிந்தி'யைக் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் விருப்ப பாடமாக்கும் முயற்சி தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது. அங்கனமாகுமாயின், தமிழின் நிலை பின்னும் இரங்கற்குரியதேயாகும்.

ஹிந்தி இன்னும் 150 ஆண்டுகள் போதிக்கப்படும் இப்பொழுது ஆங்கிலம் இருக்கும் நிலையைத்தான் எட்ட முடியும். யாவரும் அதனைக்கற்றல் இயல்வதன்று. அப்படியே இந்தியாவிற்கு அது பொது மொழியாயினும், உலகப் பொது மொழியாக ஆங்கிலம் கற்கப்படல்வேண்டும். தாய்மொழியேர்டு ஆங்கிலங் கற்பதே இயலாததாயிருக்க, ஹிந்தியும் கற்க வேண்டுமென்பது பொருந்துமா? எனவே 'ஹிந்தி'யைப் பொது மொழியாக்கும் முயற்சியானது பயனிலதாவதே யன்றிக் கேடு பயப்பதுமாகுமெனத் தோன்றுகிறது. யான் தமிழைக்குறிப்பிட்டுச் சொல்லிய சில செய்திகள் தெலுங்கு முதலிய நாட்டுமொழிகட்கும் பொருந்தும்.

—ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்.

தமிழ் நாட்டுக்கு இந்தி வேண்டவே வேண்டாம்

ஐயா, தாங்கள் "தமிழ் நாட்டுக்கு இந்தி வேண்டுமா?" என்ற தலைப்பில் எழுதி அனுப்பிய அச்சுத் தாளையும் அதனுடன் வந்த துண்டுப் பிரசுரங்களையும் படித்தேன். அது பற்றி எனது கருத்து வருமாறு:—

"ஹிந்தி மொழி சிறந்த கருத்துக்களை எளிதில் அறிவிப்பதாயிருந்தாலும், இம்மை மறுமைகளில் விடுதலையைத் தருவதாயிருந்தாலும் அது தமிழ் நாட்டினர்க்கு வேண்டியதொன்றன்று. அஃது எவ்வளவு உற்சாகத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் பிரசாரம் பண்ணப்பட்டாலும் தமிழ் நாட்டினர்க்குக் கற்பகாலத் திறுதியிலும் தாய் மொழியாக முடியாது. தாய் மொழியை யன்றிப் பிற மொழிகளைக் கட்டாயமாக்க முயலுவது கல்லில் நாருரிக்க முயலுவதை ஒக்கும்; நாமும் அஞ்சவேண்டா, ஹிந்தியும் நமக்கு வேண்டுவதன்று."

உ. ச.—வேங்கடராமையர், தண்டமிழ்த் தாசன்.

அறிவியற் பகுதி - Science

பூதலவீர இராம வர்மாவைப்பற்றிய ஓர் கல்வெட்டு

A. D 1546

[“ தமிழன் ”]

இக்கல்வெட்டானது சுசீந்திரம் தாணுநாதர் கோயிலிலுள்ள கோபுரவாயிலின் வடக்குச் சுவரிலுள்ளது. இது தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பூதலவீர இராமவர்மா, இராமராஜ விட்டலேச்சுரர் பிறந்த தினமாகிய உரோகிணி நாளில் தென் திருவேங்கட விண்ணவர் பெருமானுக்குச் சில படித்தரங்களை ஏற்படுத்தியதாக இக்கல்வெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இராமராஜ விட்டலேச்சுரர் A. D. 1544—1555-ல் விஜயநகரத் தலைவராக இருந்தவர். A. D. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் (மத்தியில்) இடைப்பட்ட காலத்தில் திருவிதாங்கூரின் அரசியல் நிலைமை மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது.

திருவிதாங்கூரின் மீது விஜயநகர அரசர்கள் அடிக்கடி படையெடுத்தார்கள். முதன்முதலாக அச்சுதராயரின் தூண்டுதலின் பேரில் சாலக்கம் திருமலை என்பவர் படையெடுத்தார். இரண்டாவதாக, சதாசிவராயரின் தூண்டுதலால் இராமராஜவிட்டல் என்பவர் படையெடுத்தார். திருவிதாங்கூர் அரசன் திருநெல்வேலி ஜில்லாவை (ஆக்கிரமித்ததே) தன்னகப்படுத்திக்கொண்டதே இதற்குக் காரணமாகும். பாண்டியர்கள் விஜயநகர அரசர்களின் பாதுகாப்பில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவை ஆண்டுவந்தார்கள்.

போர்த்துக்கீசியரின் மதாசாரியரில் ஒருவரான ‘பிரான்சியஸ் சேலியர்’ என்பவர், கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி முதலிய இடங்களிலுள்ள பரதர்களை A. D. 1543-ல் மதமாற்றம் செய்தார். போர்த்துக்கீசிய கவர்னர்கள் மிகப் பொருள் வருவாயுள்ளதும் அணிவகைள் ஏராளமாகவுள்ளதுமான இந்துக்களின் முக்கியமான கோயில்களை நாசப்படுத்திப் பொருள்களையெல்லாம் தம் அரசனுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். இச்செய்தியை விஜயநகர அரசர் அறிந்து உடனே இராமராஜ விட்டலேச்சுரரின் தலைமையின்கீழ் ஏராளமான படைகளைத் தென் திருவிதாங்கூருக்கு அனுப்பினார். இதில்

இவர்கள் வெற்றிபெற்றார்கள். போர்த்துகீசியர் அஞ்சி ஒடிவிட்டார்கள். விஜயநகர அரசரின் படையெடுப்பானது திருவிதாங்கூரின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருந்தது.

விஜயநகர அரசர்களின் பாதுகாப்பில் வீர இராமவர்மர், தக்க வலிமையுடையவராயும், நுண்ணறிவுத்திறன் வாய்ந்தவராயும் இருந்து நாட்டை அமைதியாக ஆண்டதாகத் தெரிகிறது. கன்னியாகுமரியில் வெளியான ஓர் கல்வேட்டிலிருந்து விதித்தல தேவர் வெற்றிபெற்று வெற்றிக்கொடியொன்று நாட்டியதாகத் தெரிகிறது. திருவிதாங்கூர் அரசர்களைப்பற்றிய பல கல்வேட்டுக்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஏராளமாக உண்டு. தென் திருவிதாங்கூரில் பல கோயில்களிலுள்ள கல்வேட்டுகளிலிருந்து, பூதலவீர இராமவர்மாவும், பூதலவீர உதய மார்த்தாண்ட வர்மாவும், M. E. 722-ல் ஆண்டதாகத் தெரிகிறது. இவர்கள் தனியரசராக (சுவர்தீனமாக) ஆண்டுவந்த அரசர்களாவார்கள்.

கல்வேட்டு

1. ....பூ^{நீ}கொல்லம் எரூஉய-ம் (வடு) துலா ஞாயிற்று பூறுவபக்கத்து துதிகையும் மங்கல
2. வாரமும் பெற்ற அனுழத்தினுள் செதுங்கநாட்டு சங்கரநாராயணமூர்த்தி வேளைக்காறன் வென்றும்
3. ன் கொண்ட பூதலவீர இராமவர்மர் என்று பேருடை செதுங்க நாட்டு மூத்தவராய நாம் நயி
4. னார் சிவிந்திரமுடைய நயினார் கோயிலுக்கு சீகாரியமும் சீகாரிய (க்) கணக்கும் மொழிய நயினார் தேசமாய்
5. உள்ளதுக் கெல்லாம் கேள்வியும் ஆச்சிணையும் நாளது முதலுக்கு தவிர்த்து இதிலுண்டான கேள்வி உடை
6. மையும் ஆச்சிணை உடமையும் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கோட்டை இருபதுக்கு திரு
7. நாள் படிக்கு பணமும் நெல்லும் உற்றபடியும் விட்டலேச்சுர மகாராசாவின் திருநற்கேத்திரமான உரோ
8. கணி நர்கேத்திரத்தில் பெருமாள் தென் திருவேங்கட விண்ணவர் பெருமான் அமுது செய்ய சிற
9. ப்புக்கும் மாயிதத்துக்கும் திரு ஆராதனை கூடினால் பிறத்தே சீவிலிப் பிறகாரத்திலே எழுந்தருளுகிற
10. வகைக்கும் விட்டுக் கொடுத்தோம். நயினார் தேசமாய் உள்ளதுக் கெல்லாம் வயிராவியும் மு
11. றையம் பிள்ளையும் நயினார் சீவிந்திரமுடைய நயினா (ர்) ஆணவாளாகப் பார்த்துக் கொள்ளும்

12. படி எழுதாற்று இருபத்திரண்டா மாண்டு அற்பசி
மாதம் இருபத்தாறாந் தெய்தி மலை மண்டலத்து
13. தலைக்குளத்தில் வீடாயிருந்து கற்பித்த அளவுக்கு ஆசந்
தரதாரவற் செம்பிலும் கல்லிலும் வெட்டிப் பரிப்பித்
துத் கொள்ளவும் இப்படிக்குக் கணக்கு வெங்கடக்
கிட்டினன் எழுத்து.”

சிலாசாசன ஆராய்ச்சி உலகில் திருவாளர் S. தேசிக
விநாயகம் பிள்ளை அவர்களுக்கு விசேட ஆற்றல் உண்டு. கல்
வெட்டுக்கள் சம்பந்தமாக இவரால் அரிய பெரிய ஆராய்ச்சி
கள் வெளிவந்ததுண்டு. சமீபத்தில் காந்தாரர்ச்சாலையைப்
பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சி அவரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சென்ற 3, 4 மாதங்கட்கு முன் நானும் அவருமாக நாகர்
கோவில் பந்தடிக்கிளப்பின் பக்கத்தில் ஓர் கல்வெட்டு எடுப்ப
தற்காகச் சென்றோம். கல்வெட்டை எழுதி எடுத்தோம்.
ஒருவரியானது எங்களை மயங்கச்செய்தவிட்டது. அந்த
வரியில் பொடிந்துபோன 1, 2 எழுத்துக்கள்மட்டும் உண்டு.
இதை வைத்துக்கொண்டு யாருக்குத்தான் வாசிக்கமுடியும்?
அவர் சிறிது பொழுதில் வாசித்துக்காட்டினார். பின் என்னை
வாசித்துப்பார்க்கும்படி சொன்னார். நான் படித்துப்
பார்த்து மிகவும் வியப்படைந்தேன்.

மேலே குறித்திருக்கும் கல்வெட்டானது சரித்திரத்
தொடர்ச்சிகளுடனும், அரிய குறிப்புக்களுடனும் அவரால்
வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கல்வெட்டின் 13-வது
வரியானது ‘தலைக்குளத்தில் வீடாயிருந்து கற்பித்த’ என்று
தெரியவந்தது. இக்கல்வெட்டின்மீது நீறுபூசிய காரணத்
தால் ‘த’விலுள்ள வாலானது நீற்றினால் மறைக்கப்பட்டு
இவ்வித மாறுபாட்டை உண்டுபண்ணி விட்டது. இம்மாறு
பாட்டை அவரிடம் தெரிவித்தேன். அவர் என்னை வெளியிடு
மாறு சொல்லியதால் இதை வெளியிட்டுள்ளேன். அவரது
குறிப்புக்களையும் ஒருவாறு சுருக்கமாகக் கூறியிருக்கின்றேன்.

செய்திகளும் குறிப்புகளும்: News and Notes

[புதுக் கவி]

ஆலயத் திறப்பு

அல்லது

கேசத்திரப் பிரவேசனச் சதகம்.

இசைத் தமிழ்ச் செல்வர்

[உயர் திரு. T. இலக்குமண பிள்ளை, பி. ஏ. அவர்கள் பாடியது]

நொண்டிச் சிந்து

(முன் ௩௧௪-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

- “அயித்தம் இறந்த” தென்றார்—சமூக
அடிமைத் தனம், பொடிந்த தவர்ணர் உயந்தார்
ஐயித்தது ஹிந்துமதம்—எனவே
தீட்டின உயர்கொடிகள் நீட்டினரே. 69
- ஐம்பது யானைகள்மேல்—நமது
அரசனருவம் எழுந்தருள வைத்து
கொம்பு குழல் முழங்கவே—திவ்ய
கோஷ யாத்ரை தொடர்ந்தடர்ந் தார்ப்பரித்தார். 70
- சப்பரங்கள் அலங்கரித்துத்—தம்பிரான்
சாயலை யமைத்தவற்றில் சார்ந்திடவைத்து
“அப்பன் எங்கள் ஐயன்” எனவே—பல்லாண்
டாசி மொழிந்து மகிமை பேசலுற்றார். 71
- ஆயிரங் கதிர்காட்டிச்—சப்பரத்
தாதித்தன் உதித்த செஞ்சோதி ப்ரபை
ஏயு நற்கீர்த்தி ப்ரபை—எங்கள்
இறையணிந்தான் என அறைகுவரே. 72
- குன்றுயர் மதயானைப்—புறத்தோர்
கோபுரம் அலங்கரித்த சோபை நடுவில்
நின்றநம் அரசருவம்—காண
நேத்திரங்கள் ஓராயிரம் ஆத்திரமே. 73
- காந்தி மகாத்மாவும்—இங்கே
கதித்திடும் விரைவில் என்றுதித்தது சொல்

- சேர்ந்தது நாடெங்கும்—களிப்பால்
தினைத்தனர் வன்முழுக்கம் வினைத்தனரே. 14
- கடல்போற் பெருங்கூட்டம்—எல்லாக்
கரையுங் கடந்து திரண்டெழுந்தது போல்
அடலோ டனந்தை நகர்—அடைந்தனர்
அடர்ந்தனர் காந்தியைத் தொடர்ந்தனரே. 75
- காந்தி மகாரிஷியும்—இவ்வரிய
காரியம் அறிந்துளத்தில் களிகூர்ந்தான்
வேந்தனை மிகமெச்சினான்—“தெய்வவருள்
மேலிட்டதனால் இச்செய்தி நேரிட்ட” தென்றான். 76
- சீரனந்தை நகர் நடுவில்—இதையிட்டுச்
சேர்ந்த ஒரு பேரவையில் தான்றலைவனாய்
“வீரசிங்கம் நமதரசன்”—என்று
வியந்து வியந்துரைத்து நயந்து சொன்னான். 77
- “மகாநாணி பார்வதி பாயும்—நாட்டின்
மந்திரி சசிவோத்தமனும் இந்த வினையில்
சகாயம் நின்றார்” என்றறைந்தான்—கட்டளையைச்
சகலரும் ஒத்துழைத்துத் தகநடத்திப் 78
- “போற்றிடுதல் வேண்டும்” என்றான்—“அதிலே
புண்யமுண்டு யாவருக்கும் கண்யமுண்” தென்றான்
“நாற்றிசையும் செல்க” என்றான்—“இந்திய
நாடு முழுவதும் ஒன்றுகூடலாம்” என்றான். 79
- ஆலயம் தொழச் சென்றால்—அங்கே
அவர்ணர் சவர்ணர் என்ற கவர்கெடவே
சாலவும் நன்மனத்தராய்த்—தொழுக
தணிவுடன் பக்திதரும் பணிவுடனே. 80
- பக்தியுடன் நம்பிக்கையுடன்—கோயிற்
படிகடந் திறைவன்றன் அடிபணிந்தால்
சுத்தியுற்ற மனத்துடனே—திரும்பலாம்
தூய நம்பிக்கையும் அங்கோர் தோயல்பெறுமே. 81
- வாக்கும் மனமுங் கடந்த—கடவுளுக்கும்
மக்களுக்கும் ஞானமில்லா மிக்கவர்கட்கும்
போக்கு வரத்துக்குரிய—பாலங்கள்
போலும் இவ்வம்பலங்கள் சால நன்றே. 82
- “ஏகமனதுடன் கட்டளை—யளித்த
இதமறிந் ததற்கொத்த விதம் நடப்பீர்
தேகசுத்தி, ஆத்மசுத்தி—விருத்தித்
தெய்வ வழிபாடு செய்தல் உய்வழி” யென்றான். 83
- அவர்ணரும் சவர்ணருமாய்—ஆராய்ந்
தாத்ம அவஸ்தையைக்கொண்டு பார்த்து மனங்கள்

- நவநிலை யடையுமென்றால்—நாட்டில்
நன்மை விளைவதுடனே வன்மை யகலும். 84
- “ சாம் நிலைமையிலிருந்த—ஹிந்துமதம்
தழைத்த திர்நாட்டினர் உழைத்த தென்றே
பூமியின் சரித்திரத்தில்—பொன்றப்
புகழணிந் தெப்பொழுதும் திகழ்வீர்” என்றான். 85
- தன்னாட்டில் இதுசெய்ததால்—நிருபன்
தாரணியிலெங்கும் உயர் பேரணிந்தானே
எந்நாடும் பின்பற்றியே—இதுபோல்
இயற்றி, ஹிந்துமதத்தை உயர்த்திடலாம். 86
- “ அம்பலங்கள் திறந்ததனால்—இவ்வரசன்
அறிவிலும் துணிவிலும் நெறியிலுமே
தன் பலங்கள் உறவைத்துச்—சாகாத்
தனியிசை நிறுவினன் இனிதின் ” என்றான். 87
- “ ஆன்மீக முன்னேற்றத்தில்—கல்வி
யறிவும் பொருட்பெருக்கும் துறையிலெல்லாம்
மேன்மேல் கெழுவுதலும்—அடங்கும்
மெய்யறிந் ததற்குத் தகச்செய்யின் வகையே. 88
- பல்லாயிரம் இடங்களிலே—இருளே
படிந்து, மனமடிந்த குடிசைகளில்
உல்லாச மனவெளிச்சம்—புகுந்திப்போ
தொளிர்வது காண மனங் குளிர்கின்றதே. 89
- நாட்டுவளம் பெருகவே—இனியிங்கு
நானா சமுதாயங்களும் ஊனமின்றியே
கூட்டு முயற்சி செய்யலாம்—அதற்கேற்ற
கோட்டுறைகள் பலவுண்டிந் நாட்டினிடையே. 90
- “ இந்தப் பெருவீளம்பரத்தை—இனிமேல்
இலகுவில் மறக்குமோ உலகமதே ?
எந்தப் பெருங் காரியத்தை—மறக்கினும்
இதை மறவா திறவாதி ” தென்றான். 91
- ஆலயம் புகுந்தனனே—மகரிஷி
அவர்ணர் எனப்பட்டோரும் சவர்ணருமாய்
மாலவன் சந்நிதிக்கே—சென்று
வணங்கினன் கர்மிகளும் இணங்கினரே. 92
- அதிசயம் இந்நிகழ்ச்சி—எங்கும்
ஆரும் தடங்கலின்றி அடங்கினின்றர்
இதுசெய ஈசனருள்—நன்ற
யிருந்ததால் இப்படிக்கு நடந்த தென்றான். 93
- கடவுளே வேலைசெய்தான்—வேந்தன்
கருத்திலே அவனருள் உருத்த தென்றான்

- திடமுடன் வேலைசெய்தால்—ஹிந்துநார்மம்
திருந்தி உலகமெங்கும் பரந்திடுமே. 94
- விளம்பரம் புதிய ஸ்மிருதி—அதன்
விடயம் மதமொட்டினும் அடையும் பயன்
களம்பல பரந்திடுமே—நலமுள்ள
காரியங்கள் வேறுந்தரும் வீரியமுண்டே. 95
- வேற்றுமைகள் யாவு மறந்து—நம்மதத்தின்
மேலை நன்மைக்குணம் ஒத்து வேலைசெய்யுமின்.
போற்றிக் கொண்மின் விளம்பரத்தை—இந்தப்
பூமியெங்கும் பரந்திடும் க்ஷேம முள்ளதே. 96
- “ தீவினைகள் அகன்றிடுமே—மனிதர்
திசை முழுதிலும் சமரச நிலையை
மேவியின்பம் நன்கு பெறலாம் ”—என்று
விரித்தனன் உலகினைத் தெரித்தனனே. 97
- கட்டளையின் தத்வ முணர்ந்து—நடந்தால்
கடிதெழும் ஹிந்துமதம் வடுவின்றியே
முட்டுத்தடை யொன்று மின்றி—முயல்வீர்
முற்றுப்பெறும் நல்லெண்ணங்கள் சற்றுப்பொறுமே. 98
- கடவுளும் உமக்கிரங்கி—இந்தப்பெருங்
காரியத்திற் குரமும் நல்லார்வமுந் தந்து
சடைவின்றி யுழைத்திடவே—திருவுளம்
தணிந்து துணைபுரியப் பணிந்தன் என்றான். 99
- நெடுநாள் வாழ்ந்திருக்க—அரசன்
நெடுநாள் திகழ்ந்திடும்படி இறைவன்
அடிபோற்றிடுவோமே!—மன்னவன்
ஆணையைச் சிரமேற்கொண்டு பேணிக்கொள்வமே. 100
- நுவன்றனன் லக்ஷ்மணனே—இந்த
நொண்டிச்சிந்துப் பாடிப்பல தொண்டிற் புகுவோம்
அவன்றன்நல் வந்தனங்கள்—கட்டளையின்
அடியில் வைத்தான், வேந்தன் அடித்தொண்டனே. 101

முற்றும்.

எவ்வயிரீகீதம் அன்பாயிரு

மனக் கண்ணி

(கிளிக் கண்ணி—மேட்டு)

1. தெய்வமென்று வணங்கும்
தேவிமுன் உயிர்ப் பலி
செய்வது முறையாமோ—மனமே (அது நம்)
சைவத்துக்கு அழகாமோ?
2. காளியம்மன் கோவிலிலே
கையிரண்டும் கூசாமலே
கோழிகளைக் கொல்லலாமோ—கொடையில்
கொடும் பாவம் செய்யலாமோ?
3. நாடும் அம்மன் கோயிலிலே
நள்ளிரவு வேளையிலே
ஆடுகளை வெட்டலாமோ—அதனால்
அரும்பாவம் கிட்டலாமோ!
4. வலிய இழுத்து வந்து
வாயில்லாப் பிராணிகளைப்
பலிசெய்ய நினையாதே—இனிமேல்
பாவச்செயல் புரியாதே.
5. எல்லா விரதங்களும்
ஏற்பதைப் பார்க்கிலும்
கொல்லா விரதமொன்றே—தினம் நீ
கொள்வது மிகவும் நன்றே.

—கா. பி. ஆவுடையப்பன்.

ஆடு, பன்றி, கடா அம்மனை வேண்டித்

('தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்ற மேட்டு)

- (1) பாளையம் பராசக்தியே—உந்தன்
பாதம் பணிந்துமே வீதிரின் றழுகின்றோம்
கேளம்மா எங்கள் குறை—பலி
கேட்டாய் நீ யென்றுன்மேல் சாற்றிப் பழியந்தோ
வாளினு லெம்மை வெட்டி—மாந்தர்
வரந்தர வேண்டுமென்றிரந்துனைப் பூசிப்பார்
நாளையுன் கோயிலிலே—வேத
நல் அறம் அழிவதை சொல்லவந் தோமடி (பாளையம்)
- (2) மானிட ஜென்ம மொன்றே—இந்த
மண்ணில்வாழ் உயிர்தமில் புண்ணிய ரென்பார்கள்
கானகந் தன்னில் வாழும்—புலி
கரடி சிங்கத்தினு முரடர்களா யெங்கள்

ஊனரினை விரும்பித் தின்றே—அந்தோ
உந்தன் பெயரையும் நிந்தைக்குள் ளாக்குறார்
ஈனப் புலாலை உண்ணோம்—நாங்கள்
இறக்கநேரி னுமேலாந் துறக்கம் பெறினுமம்மா (பாளை)

(3) மக்களுக் குற்ற பிணி—நல்ல
மருந்தினால் தணிப்பதே முறையென் றறியாமல்
திக்கற்ற யெங்குளையே—வெட்டி
தெய்வத்தின் முன்படைத் துய்வோமென் பாரந்தோ
துக்க மொடு நகைப்பே—எம்மைத்
தூண்டுகின்றதிவர் வேண்டுமுறைகண்டே
எக்காலம் வந்திடுமோ—பலி
இடுகின்ற கொடுமைக ளடியோ டழிந்திட (பாளையம்)

(4) எங்கள் தலைதனிலே—பிரமன்
இவ்வாறெழுதியுன் பவ்வியர் கையாலே
பொங்கலாகச் சமைத்தே—உன்னைப்
பூசிக்க வேண்டுமென் றுசித்தானே பாலி
அங்க முருகுதடி—உந்தன்
ஆலயங்கண்டாலுங் காலுங்கைசோருதே
எங்கும் நிறைந்தவளே—பலி
ஏற்றுக்கொள்ளே னெனச் சாற்றிடலாகாதோ (பாளையம்)

(5) கோயில் முன்னே கொலைகள்—சற்றும்
கூசாமல் செய்திட லீசுகின்றார் வாளை
வாயில்லாப் பிராணிகளாய்—ஒரு
வழியுந் தெரியாமல் விழிக்கின்றோம் ஐயையோ
தாயுந்தந்தை யுமில்லை—எம்மைத்
தாவியணைத் தூட லாலியைக் காத்திட
தூயவர்தாம் இல்லையோ—சீபி
தோன்றிய நாட்டினி லான்றோ ரறங்காக்க (பாளையம்)
—T. S. ஸ்ரீபால் அவர்கள்.

WIRE

FROM

WARDHAGANJ,

TO ANTI-SACRIFICE LEAGUE,

PALAMCOTTAH.

Sacrifice of animals in name religion is remnant of barbarism.

GANDHI.

14—7—'37

தந்தி

FROM

14-7-'37.

வார்டாகஞ்ச்.

TO

பலி விலக்குச் சங்கத்தினருக்கு, பாளையங்கோட்டை.

மதத்தின் பெயரால் உயிர்ப் பிராணிகளைப் பலியிடுதல் அநாகரிகத்தின் கையிருப்பு.

(கையிருப்பு என்றால் நம்மிடமுள்ள அநாகரிகப் பழக்க வழக்கங்களில் ஒழிந்தனபோக மீந்திருப்பது.)

காந்தி.

குறிப்பு:—உலகப் பெரியாராகிய மகாத்மா காந்திஜியின் கட்டளைப்படி, பலியை நிறுத்தவேண்டுமாய் மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

பலி விலக்குச் சங்கத்தார்,

பாளையங்கோட்டை.

பலி விலக்குதலைப் பற்றி

ராஷ்டிரபதி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின்

அறவுரைக் கடிதம்

FROM

ALLAHABAD,
21-7-1937.

THE PRESIDENT.

ALL INDIA CONGRESS COMMITTEE,

'SWARAJ BHAWAN,' ALLAHABAD.

TO

THE SECRETARY,

ANTI-ANIMAL SACRIFICE LEAGUE,

PALAMCOTTAH (S. INDIA.)

Dear Sir,

I am grieved to learn that it is proposed to offer animal sacrifice in temples. I think that such sacrifices are barbarous and they degrade the name of religion. I trust that the authorities of the temple will pay heed to the sentiments of cultured people in this matter and refrain from such sacrifices.

(Sd.) JAWAHARLAL NEHRU.

FROM

தலைவர்,

அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி,

சுயராஜ் பவனம், அலஹாபாத்.

TO

அமைச்சர்,

பலிவிலக்குச் சங்கம், பாளையங்கோட்டை.

அன்பார்ந்த ஐயா,

கோவில்களில் மிருகங்களைப் பலியிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் படுகிறது என்று கேட்க மிகவும் வருந்துகின்றேன். அவ்வாறு பலியிடுதல் மிலேச்சத்தனமென்றும் சமயத்திற்கு இழுக்கென்றும் நான்கருதுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் கோவில் அதிகாரிகள் கற்றவர்களுடைய மனப்பான்மையைக் கவனித்து அவ்வாறு பலியிடுவதை விலக்குவார்களென்று நான் நம்புகின்றேன்.

(ஒப்பம்) ஜவஹர்லால் நேரு.

திரு. C N. முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள், தலைவர்

தமிழ்மகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி, சென்னை.

ஸ்ரீ. வ. திருவரங்கம் பிள்ளை, பலிவிலக்குச் சங்கம்,

பாளையங்கோட்டை.

அன்புள்ள ஐயா,

கடவுளுக்குப் பிரீதி செய்வதாகப் பாவித்து ஜீவ வதைசெய்வது மிகவும் அடாதகாரியம். குறள் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் போன்ற பெரியார்கள் கொல்லாமையே சிறந்த விரதம் என்று நமக்குப் போதித்து இருக்க நம்மைப் படைத்த கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜந்துக்களைத் தெய்வத்தின் பேரால் கொலைசெய்வது பெரிய பாவம என்று யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். கடவுள் சம்மதமான செயலும் ஆகாது. இதைக் கடவுள் முற்றிலும் வெறுப்பார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். பலிவிலக்குச் சங்கத்தார் இது விஷயமாக எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளை நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன். உண்மையான சைவர்கள் சிவம் அன்புமயம் என்பதை மனதில் வைத்துப் பலியிடும் கொடிய வழக்கத்தை அறவே ஒழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Sd) C. N. முத்துரங்க முதலியார்.

25-7-37 திருநெல்வேலி சர்க்கிள் தேவஸ்தான கமிட்டியார் பிறப்பிவித்த நடவடிக்கை.

Resolution :—Committee considers that animal Sacrifice in the name of the deity is highly reprehensible unsastric and uncivilised and derogatory to humanity.

(Sd) Medai Dalavei Kumaraswamy Mudaliar.

President.

‘தெய்வத்தின் பெயரால் உயிர்ப் பிராணிகளைப் பலியிடுதல் மிக வுங் கண்டிக்கத்தக்கதாகவும், சாஸ்திர விரோதமாகவும், அநாகரீகமாகவும், மனிதத்தன்மைக்கு இழிவைத் தரக்கூடியதாகவு மிருக்கிற தென்று கமிட்டியார் கருதுகிறார்கள்.

PROCEEDINGS OF THE PUBLIC MEETING OF TUTICORIN

under the auspices of

The Saiva Siddhantha Sabah, Tuticorin

(Established: 1883)

on 25—7—'37 under the Presidency of

M. R. Ry. M. A. Perumpadayan Pillai Avl., B. A., B. L.
Vakil, Tuticorin.

Subject:—திருச்செந்தூர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானம் விஷயமாய் இந்துமத பரிபாலன போர்டார் பிரசுரித்திருக்கிற Notification விஷயம்:—

1. இந்த ஜில்லாவில் மிகப்பழமையானதும் பிரதானியமானதுமான தேவஸ்தானங்களில் ஒன்றாய் இந்த ஜில்லா வாசிகளின் ஆளுகையிலேயே தொன்றுதொட்டு இருந்துவரும் திருச்செந்தூர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானத்தை சென்னை இந்துமத போர்டார் சமீபத்தில் தங்கள் நேர் ஆளுகைக்கு எடுக்க முயற்சிப்பதை இச்சபையார் பலமாய்க் கண்டிக்கிறார்கள்.

2. தலத்துப் பழக்க வழக்கங்களைத் தழுவி தலதேவஸ்தானங்களைத் தலத்தார் தேர்ந்தெடுக்கும் பிரதிநிதிகளால்தான் செவ்வையாய்ப் பராமரிக்க முடியுமென்றும், அந்நியர் ஆட்சியில் அத்தகைய பராமரிப்பு இருக்க முடியாதென்றும், தொன்று தொட்டு இந்த ஜில்லா வாசிகளிடமேயிருந்து வருகிற ஷை கோயிலின் ஆளுகையைப் போர்டார் எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஷையார்கள் சொல்லும் காரணங்களும் பொருத்தமற்றவையென்றும், போதியவை இல்லையென்றும் இச்சபையார் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

3. ஷை காரணங்களில் அநேகம் தேவஸ்தானக் கணக்குவைப்பு முறையைப் பற்றினவையாயிருப்பதில் அவைகளுக்கெல்லாம் இப்பொழுது சூப்பிரண்டெண்டு பேரில் தர்மகர்த்தாவுக்கு effective control இல்லாததே முக்கிய காரணமென்றும், அதைச் சீர்திருத்தி ஷை சூப்பிரண்டெண்டைத் தர்மகர்த்தா, சர்க்கிள் தேவஸ்தானக் கமிட்டியார் இவர்கள் control-லில் வைத்துவிட்டால் தேவஸ்தான வேலைகள் செவ்வனே நடைபெறுமென்றும் இச்சபையார் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவ்விதம் சீர்திருத்தங்கள் செய்வதை விட்டு ஷை கோவிலை சர்க்கிள் தேவஸ்தானக் கமிட்டியின் control விலிருந்து எடுக்கும்படியான நடவடிக்கைகளில் போர்டார் தலையிடுவதை இச்சபையார் கண்டிக்கிறார்கள்.

4. போர்டாரின் ஷை நடவடிக்கை பொதுமக்களுரிமையைப் பெயர்த்துத் தனிப்பட்ட கூட்டத்தாரிடம் கொடுக்கக் கூடியதாயிருப்பதால் அந்த நிலைமையிலும் அது மிகவும் ஆட்சேபகரமானதென்று இச்சபையார் கண்டிக்கிறார்கள்.

ஷை தீர்மானங்கள் கூட்டத்தில் ஏகமனதாய் நிறைவேற்றப் பட்டன.

(Sd.) M. A. Perumpadayan Pillai,
President.

(True copy.)

இசைத்தமிழ்ச் செல்வர்
திருவாளர் தி. இலக்குமண பிள்ளை, பி. ஏ. அவர்கள்
பாராட்டப்பட்டார்

காரணேஷன் மெடல் அளிக்கப்பட்டது

இசைத்தமிழ்ச் செல்வர் திருவாளர் தி. இலக்குமண பிள்ளை அவர்களை யாவரும் அறிவர். தாமாகவே உருக்கமான தமிழ்க் கீர்த்தனங்கள் பாடியிருத்தலால் தமிழ்நாட்டுத் தியாகராயர் என இப்பெரியாரைக் கூறுவார்கள். தமிழ்த்தாய்க்கு இவர்கள் செய்த தொண்டு அளவிடற்கரியது. தமிழ்ச் சங்கீதத்திற்குப் பெருந்தொண்டு செய்த பெரியார். தமிழ்மொழியில் பொருட்பொலிவும் அழகும் நிறைந்த பல கீர்த்தனங்கள் அமைத்திருக்கின்றார்கள். இப்பெரியாரின் பாடல்கள் பல நம் 'செல்வியில்' வெளிவந்திருக்கின்றன.

திருவாளர் இலக்குமண பிள்ளை அவர்களுக்கு அண்மையில் மேன்மை தங்கிய சக்கரவர்த்தியின் காரணேஷன் மெடல் திருவிதாங்கூர் மகாராஜா அவர்கள் வழியாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்ற மகிழ்ச்சியை நேயர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

தமிழறிஞர் இராவ் சாஹிப்

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்

எண்பதாவதாண்டு நிறைவுவிழா

1-8-'37 ஞாயிறன்று நெல்லையில் மதுரைத் திரவியம் தாயுமானவர் இந்து கல்லூரியில் உயர் தீரு. இராவ்சாகிப் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் எண்பதாவது ஆண்டுவிழா மகாமகோபாத்யாய டாக்டர் வே சாமீநாதையாவர்கள் தலைமையில் மிகவுஞ் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்றது. சர். S. குமாரசாமி ரெட்டியார், ராவ்சாகிப் P. ஆவுடையப்ப பிள்ளை, தூத்துக்குடி A. C. பால் நாடார், பி. ஏ., பி. ல்., R. P. சேதுப்பிள்ளை, பி. ஏ., பி. ல்., வி. வி. சீனிவாசா சாரி, வி. எஸ். நடராஜ அய்யர், T. K. சிதம்பரநாத முதலியார் பி. ஏ., பி. எல்., M. V. நெல்லையப்ப பிள்ளை, பி. ஏ. ஆகிய அறிஞர்களும் தமிழ் வித்வான்களும், பிற அன்பர்களும் விழாவிற்கு வந்திருந்தனர்.

திருவாவடுதுறை மகாசந்நிதானமவர்கள் தம் கட்டளைத் தம்பி ரான்வழி ரூ. 300 கொண்ட பண முடிப்பும், சால்வை ஒன்றும் பரிசாக அனுப்பிவைத்தனர்.

விழாத் தலைவரவர்கள் தமது முன்னுரையில், உயர் திரு. வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் தமிழ் ஆங்கிலம் இரண்டிலும் முதுபுலமையுடையவர்களென்றும் தமிழ்நாட்டுக்கு அவர்கள் செய்திருக்கிற தொண்டு மிகவும் பாராட்டுதற்குரியதென்றும், அகலிகை வெண்பா, நெல்லேச்சிலேடை வெண்பா, கோம்பி விருத்தம் முதலிய செய்யுள் நூல்கள் யாத்திருப்பதோடு கம்பராமாயண சாரம் உரை, கல்வி விளக்கம் முதலிய நூல்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், நல்லியல்பு, நல்லொழுக்கங்களிற் சிறந்தவரென்றும், ஆண்டில் மிக முதியவராயினுங்கூட கல்வியிலும் ஆராய்ச்சியிலும் இளைஞர்களைவிட சுறுசுறுப்புடையவர்களென்றும் சிறந்து கூறினார்கள்.

பின்னர் வரவேற்புக் கமிட்டியாரால் வாழ்த்து இதழ் படித்து வெள்ளிப்பேழையில் வைத்துத் திரு. முதலியாரவர்கட்கு அளிக்கப் பட்டது. அதன்பின் பல சங்கங்கள் வாழ்த்துத்தாள்கள் படித்து அளித்தன. குமாரசாமி ரெட்டியாரவர்களும், திரு. R. P. சேதுப்பிள்ளையவர்களும் திரு. முதலியாரவர்கட்கு டி. லிட் (D. Litt.) என்னும் பட்டத்தை வழங்கும்படி சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்வதாக ஆர்வத்தோடு பேசினார்கள்.

உயர் திரு. முதலியாரவர்கள் தமக்கு இத்தனைச் சிறப்புக்கள் செய்தமைக்காக வரவேற்புக் கமிட்டியார்க்கும், ஆண்டு முதிர்ச்சியைப் பொருட்படுத்தாமல் நெடுந்தொலைவு வந்து தலைவராய் அமர்ந்து சிறப்புச் செய்த டாக்டர் ஐயரவர்கட்கும், திருவாவடுதுறை திருப்பனந்தாள் மடாதிபதிகட்கும் நன்றிகூறுவதாகச் சொன்னார்கள்.

பின்பு தலைவரவர்கள் முடிப்புரையோடு கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

ரேடியோ கண்ட *மார்கோனி மறைந்தார்

மார்கோனி என்னும் ரேடியோ கண்ட உலகப் பேரறிவியலறிஞர் இத்தாலியில் உரோம் என்னும் நகரில் 20-7-37 காலையில் நெஞ்சுநோயினால் தமது அறுபத்து மூன்றாவது அகவையில் தம்புகமுடம்பை இம்மண்ணுலகத்துக்காக்கி நுண்ணுடம்பில் விண்ணாடு புகுந்தனர். இவர் பிரிவைப்பற்றி உலகமக்களனைவரும் துக்கக்கொண்டாடினார்கள்.

இவருக்கு ஒரு மனைவியும் நான்கு மக்களும் உண்டு. இவர் இறக்கும்போது இவருடைய சொத்து அரைக்கோடிபவுள் ஆம். இவர் எலத்ரா (Elettra) என்னுந் தம் அருமை ஏழுவயது பெண் குழந்தைக்கு தம் சொத்தில் நேர்பாதியாகிய கால்கோடி பவுளை ஏழுதிவைத்து விட்டாராம். இத்தாலியாவின் சொத்துப் பிரிவினைச் சட்டப்படி நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் சமஉரிமையானமையால் மீதியில் நான்கில் ஒருபங்கும் அந்த ஏழுவயது பெண்ணுக்குக் கிடைக்கப் பெறுமாம். மார்கோனியின் மனைவியார் எலத்ராவின் கால்கோடி பவுளிலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் வட்டியைத் தம் வாழ்நாள்வரை எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டுமாம்.

இவர் வரலாறு இச்சிலம்பின் 7-வது பரலில் காண்க.

எருமைக்கடா பலி நின்று விட்டது

பாளையங்கோட்டை ஆயிரத்தம்மன் கோவில் திருவிழாவில் பத்தாம் நாள் இரவு சமாதானபுரத்துக்கு தெற்கேயிருக்கும் மைதானத்தில் 12 வருடத்திற்கு ஒரு தடவை ஒரு எருமைக்கடா, ஒரு கர்ப்பமான ஆடு, ஒரு பன்றி பலியிடுவது வழக்கம். இது சென்ற 48 வருட காலமாக நடந்துவந்தது.

இவ்வருடம் சென்ற ஒரு மாதமாய் பலிவிலக்கு சங்கம் ஒன்று ஏற்படுத்திப் பலமாய் பிரசங்கங்கள் மூலமாகவும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாகவும், பஜனைகள் மூலமாகவும் பலியிடக்கூடாதென்று பிரசாரம் நடந்துவந்தது. சென்னை ஜீவரட்சகப் பிரசார சங்கத்திலிருந்து ஸ்ரீ. டி. எஸ். ஸ்ரீபால், கோஷ்டியாரும், “திருப்புக் கழமிர்தம்” பத்திராதிபர், ஸ்ரீ. கிருபாநந்தவாரியும், கடைசிவாரத்தில் நாடோறும் பிரசங்கம் செய்து ஜனங்களுடைய மனதை, இக்கரோமான வழக்கத்திலிருந்து மாறுபாடடையும்படி செய்துவந்தார்கள்.

மகஜர்

மேற்படி கோவில் விழாவில் எருமை முதலிய விலங்குகள் பலியிடக் கூடாதென்று, பாளையங்கோட்டை திருநெல்வேலியிலுள்ள படித்த அறிவாளிகள் சுமார் 500 பேருக்குமேல் கையெழுத்திட்டு பாளையங்கோட்டை சப் மாஜிஸ்டிரேட்டுக் கனுப்பினார்கள்.

கோவில் தர்மகர்த்தா ஸ்ரீ. முத்துசாமி அய்யர், தான் கமிட்டி உத்திரவுப் படியும் படித்த அறிவாளிகளாயுள்ள பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்தும், செவ்வாய்க்கிழமை 27-7-'37 இரவு சமாதானபுரம் பக்க மைதானத்தில் நடக்கும் எருமைப் பலியை நிறுத்திவிட உத்தேசித்திருப்பதாகவும், அப்படி உத்தேசித்திருப்பதில், கட்டாயம் பலி கொடுத்துதான் தீரவேண்டுமென்று பாளையங்கோட்டையிலும் பக்கத்துக் கிராமங்களிலும் சிலர் இருப்பதால் அவர்கள் தர்மகர்த்தாவின் கோரிக்கைபடி திருவிழாவை நடக்கவொட்டாமல் கலகம்செய்து தடுத்துவிடுவார்களோவென்று பயப்படுவதால், சமாதான பங்கமேற்படாமல் கி. பி. கோ. 144 படி தடை உத்திரவுபோட்டு பந்தோபஸ்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும், பாளையங்கோட்டை சப் மாஜிஸ்டிரேட், ஸ்ரீ டி. விஸ்வநாத முதலியார் முன் மனுப் போட்டதாகத் தெரிகிறது.

மாஜிஸ்டிரேட் விசாரணை

27-7-'37 காலையில் மாஜிஸ்டிரேட் மேற்படி கோவில் தர்மகர்த்தா, மற்றும் பலரிடமும் வாக்குமூலங்கள் வாங்கினார். மகஜரையும் பார்வையிட்டார். போலீசாரிடமும் கலந்துகொண்டார்.

144 உத்திரவு

சப் மாஜிஸ்டிரேட் நேற்று பகல் 11 மணிக்கு கி. யு. கோ. 144 படி ஒரு உத்திரவு பிறப்பித்தார். அவ்வுத்திரவின்படி பாளையங்கோட்டை வாசிகளும் சுற்று வட்டார கிராமங்களிலிருந்தும் இந்த

திருவிழாவுக்கு வந்திருக்கும் ஜனங்களும் மேற்படி கோவில் தர்ம கர்த்தா, திருவிழாவை, நேற்று மிருக பலியில்லாமல் நடத்துவதாக தீர்மானித்திருப்பதை, எதிர்க்கக்கூடாதென்றும், அப்படி எதிர்ப்ப தால் சமாதானத்துக்கு ஏதாவது பங்கமேற்படுமாதலால், சமாதான பங்க மேற்படாமலிருக்கும்படி எச்சரிக்கப்படுகிறார்களென்றும், மேலும் நேற்றும் இன்றும் இத்திருவிழா சம்பந்தமாய் பாளையங் கோட்டை சமாதானபுரத்துக்குக் கிழக்கே மைதானத்தில் இதற்கு முன் எருமைப் பலி கொடுக்குமிடத்தில், அரிவாள், கத்தி, முதலிய ஆயுதங்கள் சகிதம் ஒருவரும் அடிக்கடி நடமாடக் கூடாதென்றும், அப்படிச் செய்வதினின்றும் தடுக்கப்படுகிறார்களென்றும், மேற்படி தர்மகர்த்தாவின் யோசனைப்படி விழாவை நடத்தப் போதிய போலீஸ் பந்தோபஸ்து கொடுக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தடை உத்திரவு, தண்டோரா மூலமும், பிரசரம் மூலமும் எங்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

விழா

நேற்று மாலை இவ்வுத்திரவின் பயனாய்க் கோவில் சிப்பந்திகளும், சாமியாடிகளும், கோவிலுக்கு வராமல் போய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

பூசாரி ஒதுவாமூர்த்தியைக் கொண்டு, ஸ்ரீ. ஆயிரத்தம்மனுக்கு அலங்காரம் செய்து, சப்பரம் சுமார் 5-30 மணிக்குக் கோவிலை விட்டுப் புறப்பட்டது. பலத்த போலீஸ் பந்தோபஸ்திருந்தது. சப் மாஜிஸ்டிரேட், ஸ்ரீ டி. விஸ்வநாத முதலியார், தாசில்தார், ஸ்ரீ. கே. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீ. சீனிவாஸலு நாயுடு, உதவி சர்க்கார் வக்கீல் ஸ்ரீ. சக்ரபாணி நம்பியார் மற்றும் பலரும், சப்பரத்துடன் சென்றனர். சப்பரம் எட்டு வீதிகள் வழியாய்ப் போய், இரவு 9 மணிக்கு கோவில் வந்து சேர்ந்தது.

எருமை பிழைத்தது

பலி இடுவதற்காகக் கொண்டுவந்த எருமைக் கடா, போலீஸ் பந்தோபஸ்தில் கோவிலில், செனக்யமாயிருக்கிறது. அதன் உயிர் பிழைத்தது.

திருவிழாவுக்குக் கூட்டம் சுமார் 25,000 மக்கள் வந்திருந்தார்கள். ஆணும் பெண்ணும் பலியிடுவது நின்றுபோனதைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டு திரும்பினர். ஊர் பூராவும் இதே பேச்சாயிருக்கிறது.

மதிப்புரை :

கதிரீகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்:—திரு. சிவங். கருணைய பாண்டியப் புலவர் இயற்றியது. நூலும், ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளும், கதிரீகாம வரலாறும் கொண்டது. 180 பக்கங்கள் கொண்டது. விலை ரூ. 1. கொழும்பு விவேகானந்த சபைப் புத்தகசாலையிற் கிடைக்கும்.

கதிர்காமம் என்னும் மூதூரில் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள முருகக்கடவுளைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக எடுத்துக்கொண்டு அப் பெருமானைப் பிள்ளையாகப் புனைந்து பிள்ளைத்தமிழ்த் துறையிற் பாடிய அழகிய நூலாகும் இச் சிறு நூல். செந்தமிழ்த் துறையில் முற்றக் கற்று மூதறிவுடன் விளங்கும் ஆசிரியர்தம் தமிழ்ப்புலமையும், செய்யுள் வன்மையும், உரைத்திறமும் இந்நூலெங்கணும் மிளிர்கிறது. செய்யுள்போதும் உரைநடையே சாலும் என்று கூறும். இக்காலத்திற் சிறந்த உயரிய செந்தமிழ் நடையில் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்றை, அதினும் செவ்வேட்குரிசிலைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு மிளிரும் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்றை நந்தமிழ்நாட்டிற் பாடியுதவிப் பெருமையளித்த ஆசிரியர் கருணாலய பாண்டியப் புலவர் அவர்களை நாம் உளமார வாழ்த்துகிறோம். கதிர்காமத்தைப் பற்றிய ஆசிரியர் ஆராய்ச்சியுரை ஆராய்ச்சிவல்லுநரான தமிழறிஞர்கள் பலர் கருத்தையும் பிணிப்பதாகும். தெய்வமென்பதோர் சித்தங்கொண்ட தேமொழித் தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்நூலை விரைந்தேற்று ஒதியுணர்ந்து முருகன் அருள்பெறுமாறு வேண்டுகிறோம்.

இந்துமத தேய்வக்கோள்கை:—திரு. ச. கல்யாணசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டு சென்னைக் காக்கஸ்டன் அச்சுக் கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. 200 பக்கங்கள். விலை ரூ. 1. சென்னை சி. குமாரசாமி நாயுடு அண்டு ஸன்வினும், ஆசிரியர் S. கல்யாணசுந்தரம் பிள்ளை, 260, திருவொற்றியூர் ஐரோட், வண்ணாரப்பேட்டை, சென்னை என்ற முகவரியிடத்திலுங் கிடைக்கும்.

அழகாகக் கட்டடஞ் செய்யப்பட்ட சிறுநூல்; மக்கள் உணரும் எளிய நடையில் உயர்ந்த கருத்துக்களை எழுதித்தெரிப்பது. பல படங்கள் கொண்டது. ஆராய்ச்சி முறையில் எழுதப்பட்டது.

“இந்துமதத்தில் அவசியமில்லாததும் இக்காலத்திற்குப் பொருந்தாததும், உண்மையின்னதென அறியப்படாததுமான பல விஷயங்கள் அடங்கிக்கிடக்கின்றன. அவற்றுள் அறியப்படாததாயுள்ள உண்மைகளில் சிலவற்றையேனும்” வெளியிட வேண்டுமெனக் குறித்துக்கொண்டு, சமயம், உருவம், கடவுள், உலகத்தோற்றம், வளர்ச்சி முறை முதலிய பல உயர்ந்த பொருள்களை ஆராய்ந்து எழுதியுள்ள ஆசிரியர்தம் ஆற்றலைப் போற்றுகிறோம். “இந்துமத சாஸ்திரம் மகரிஷிகளால் வகுக்கப்பட்டது. அச்சாஸ்திரப்படி மனிதரிடையே வேற்றுமைக் கிடம் கிடையாது. அதைக் கையாண்ட ஆசாரியர்கள் அதன் உயர்வைக்கெடுத்து சமூகத்தில் பேதத்தை உண்டிபண்ணி விட்டனர். அறிவாளிகள் அதன் உண்மையைறிந்து மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டவேண்டும்” என்று பணித்துள்ள இந்நூலாசிரியர் காட்டிய பொதுவறவழியில் ஒழுக்கி முன்னேற விரும்பும் தமிழராய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும், சிறப்பாகத் தமிழ் மாணவர்களும் இந்நூலைக்கற்றல் இன்றியமையாததாகும்.

தமிழ் நாட்டுக்கு இந்திவேண்டாம்

[அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தமிழ்ப் பேராசிரியர்
S. சோமசுந்தர பாரதியார் எழுதியது]

இந்தியைக் கட்டாயபாடமாகத் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்துவதற்கவசியம் எதுவுமில்லை. அகில இந்திய மகாநாடுகளில் கலந்து வட நாட்டாரை வசப்படுத்த விரும்புந் தலைவர்கள் அதற்கு அவ்வப்போதைக்கேற்ற பிற பொதுமொழிகளிற் பயிற்சி தேடிக்கொள்ளுவர். இந்தியாவில் வடபகுதிகளில் யாத்திரை செய்ய விரும்புபவர்களும் அவ்வரிய சம்பவம் ஒன்றுபற்றி எல்லாரும் இந்தியைக் கட்டாயம் பயின்று கொள்ளவேண்டும் என்பதும் பொருந்தாத காரியம். தாய்மொழியாகிய தமிழே எல்லாரும் கட்டாய பாடமாகப் படியாத நிலையில் தமிழரனைவரும் இந்தியைக் கட்டாய பாடமாகப் படிக்கவேண்டுமென்பது தமிழர் நன்மையை விரும்பும் யாரும் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதன்று. தற்காலநிலையில் தமிழைத் தவிர வேறெந்த மொழியையும் தமிழ் நாட்டில் கட்டாய பாடமாக்குவது தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு இடையூறாவதோடு தமிழ்க்கலை யுணர்வுக்கும் தமிழ்ச் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குமே நன்மை பயவாதென்பது என் கருத்து.

தமிழ்வளர்ச்சிக்கு உதவும் புத்துணர்வுகளும், புதுக் கலையறிவும், ஒப்பமும் உயர்வும் தரத்தகும் பௌதிக சமுதாய அரசியலாதிய நூலறிவும் பெறுதற்கும் ஆங்கிலமூதலிய மேனாட்டு மொழிகளைப் போல இந்திமூதலிய வட இந்தியமொழிகள் உபகாரப்படுவனவுமல்ல,

எனத் துவகையானும் தமிழ்நாட்டில் தற்காலம் இந்தியைக் கட்டாய பாடமாக்க விரும்புவோர் தமிழ்நலம் விரும்பாத ஏதிலரேயாதல் வேண்டும் என்பதொருதலை. தமிழ்ப்பயிற்சி நாடெங்கும் நிரம்பித் தலைநின்றோக்கியபிறகே பிறமொழிப் பயிற்சிபற்றிப் பேசுதற்கிடம் ஏற்படலாம். அதற்குமுன் பிறமொழிப் பீடுபேசுவோர் தமிழ் மொழிக் கேடுதேடுவோராவர். இது என் சொந்தக் கருத்து.

தமிழ் நாட்டுக்கு இந்திவேண்டாம்

(பண்டிதை S. கிருஷ்ணவேணியம்மாள் எழுதியது)

சீரிய அறிவியல் நூல்கள் பல ஆங்கில மொழியில் வெளிவந்துள்ளமையின் அவற்றின் பொருளைத் தெள்ளிதின் உணர்தற்கோ, அவற்றைத் தமிழ் மொழியில் வெளியிட்டு நம் தமிழ் மக்களைப் பண்படுத்துதற்கோ ஆங்கில மொழி இன்றியமையாததாகும்.

தமிழில் இல்லாத சிறந்த இலக்கிய இலக்கணங்களும், அறிவியல் நூல்களும் ஹிந்தியில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அங்ஙனமாயின் அதைக் கற்பதன் பயன் என்ன?

ஹிந்தியைக் கட்டாய பாடமாக வைத்தால் தான் வடபுலத் தாரும், தென்புலத்தாரும் ஒருவர் கருத்தை மற்றொருவர் உணர்ந்து ஏற்றுமைக்க இடந்தரும் என்பது சிலர் கூற்று. அதற்கேற்ற அறிவை ஹிந்தியில் அடைய சில மாதங்களே போதியதாகும்.

தமிழும் இந்தியும்

[வித்வான் ஆ. வீ. கன்னைய நாயுடு]

நமது இந்தியாவில் சில வாண்டுகளாய் இந்தியைப் பொது மொழியாக்க வேண்டுமெனச் சிலர் முனைந்து நிற்பதை யாவரும் நன்கறிவர். தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழியையே மாணவர் பலர் இது காரும் போதிய ஆவலுடன் கற்றனரல்லர். சமீபகாலந் தொட்டே அவர்கள் தமிழ்மொழியில் தமது கருத்தை ஒருவாறு செலுத்தலுற்றனர். தமிழ்ப்பற்றுள்ள சில பேரறிஞர்களின் பெருமுயற்சியே இதற்குக் காரணமென்பது மிகையாகாது. 'வெண்ணெய் திரண்டுவருந் தருணந் தாழி உடைந்தது' என்பதுபோல், இதுகாலத் தமிழ்மொழியைப் புறக்கணித்து இந்தியைத் தமிழ் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க முயல்வது சற்றும் ஏலாது.

நமது நாட்டில் நூற்றுக்கு எத்தனைபேர் இந்தி மொழியை வழங்குகின்றனர்? அதனைக் கற்பதனால் தமிழருக்கு யாது பயன்? தமிழ் மாணவர்கள் ஆங்கிலமும் தமிழும் கற்பதன்றி, இந்தியையும் பயில வியலுமா? ஆங்கிலத்தை ஏழித்து இந்தியையும் தமிழையும் கற்பிக்க முயல்வதும் கூடாமையேயாம். ஏனெனில், ஆங்கில அரசாட்சி நிலை பெற்றிருக்குங்காறும் ஆங்கிலமும் பயிலவேண்டுவது இன்றியமையாத தல்லவா? தமிழ்மொழியோடு அயல்மொழியாகிய ஆங்கிலங் கற்க அரும்பாடுபடும் மாணவர் தலையில் பிறிதோர் அயல்மொழியைச் சமத்தலாமா? நமது இந்தியாவில் இந்தி பல மக்களால் வழங்கப் படுகிற தெனின் இந்துஸ்தானியும் வழங்கப்படவில்லையா? அன்றியும் ஒரு வராலும் வழங்கப்படாத வடமொழி, லத்தீன் போன்றவற்றைக் கைவிடலாமா? தமிழ்மொழியையே பொதுமொழியாக ஏன் அமைக்கலாகாது என்னும் பல வினாக்கள் எழுகின்றன. ஆதலால், இந்தி மொழியைப் பொதுமொழி யாக்காது அம்மொழியை விழையும் மாணவர்மட்டும் அதனைக் கற்குமாறு விட்டுவிடுதலே சிறந்த கொள்கையாமென நான் கருதுகிறேன்.

இந்தியும் வந்துவிட்டதே!

சென்னை மாகாணக் கல்லூரிகளில் 1, 2, 3-ஆம் பாரங்களில் இந்தி மொழியைக் கட்டாயப் பாடமாகவைக்கவும், இந்துதேச சரித்திர நூலை இந்திமொழி வாயிலாகக் கற்பிக்கவும் புதிய அரசினர் தீர்மானித்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. இவ்வதாக முள்மரங் கொல்க என்றபடி உடனே எதிர்த்தொழிக்க முயல்வது தமிழர் கடமை,

உயிர்ப்பலி கைவிடப்பட்டது

விலங்குகளையும் கோழிகளையும் கடவுளர்க்கும் இறைவியர்க்கும் பலியிடும் நாகரிகக் குறைவான பழக்கம் இந்துக்களில் சில பிற்போக்கான வகுப்பினரிடம் இருந்து வருகின்றது. மேல் வகுப்பினரிற் சிலரும் தன்னலங் கருதியோ அன்றிக் கீழ்வகுப்பினரின் விருப்பத்தைத் தணிக்கக் கருதியோ இம்மாதிரிப் பழக்கங்களி லீடுபடுவது நமது குறையே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா, பாளையங்கோட்டையில் ஆயிரத்தம் மனுக்கு 12 ஆண்டுகட்கொருமுறை ஒரு எருமை, ஒரு சினைப் பன்றி, ஒரு சிணையாடு முதலியவற்றைப் பலியிடுவதும் கொடிய இப்பழக்கங்களில் ஒன்றாகும். இது சிற்காலப் பழக்கமேயானாலும் ஜில்லா முழுவதிலிருந்தும் மக்கள் திரள்திரளாய் இதைப் பார்க்க வருவார்கள்.

சிலகாலமாக இப்பலியைத் தடுப்பதே அறிவுடைய மக்களின் ஆர்வத்துடன் கூடிய முயற்சியாயிருந்து வருகின்றது. பன்னிரண்டாண்டுகட்குமுன் இவர்கள் “திருநெறித் தோண்டர் குழாம்” என்னும் ஒரு கூட்டமாய்க் கூடினர். இக்கூட்டமும் பாளையங்கோட்டை சைவசபையும் சேர்ந்து இதற்கெதிராக ஊக்கமான கிளர்ச்சியை யுண்டுபண்ணினர். ஆனால் அது பயனற்றதாயிற்று.

இவ்வாண்டு இப்பலியைப் பிப்ருவரித் திங்களில் நடத்த வேண்டுமெனக் கோரப்பெற்றது. ஆனால் அறிவுடைய மக்களிடமிருந்து எதிர்ப்பை எதிர்பார்த்தமையாலும் அவர்களை அயரச் செய்யவிரும்பியமையாலும் இவ்வெறுக்கத் தகுந்த செயலைச் செய்பவர்கள் இதை ஜூலைக்குத் தள்ளி வைத்தார்கள்.

ஆனால் பொதுமக்கள் “உயிர்ப்பலி எதிர்ப்பு இயக்கம்” என ஒரு கூட்டமாய்ச் சேர்ந்துகொண்டு கருதப்பட்ட இப்பலிக் கெதிராக ஒரு ஊக்கமான கிளர்ச்சியை யுண்டுபண்ணினர். திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்தக் கழகத்தினர், திருநெல்வேலி எஸ். பி. சி. ஏ., சென்னை தேன்னிந்திய நன்மை நாடுவோர் சங்கத்தினர், பாளையங்கோட்டை சைவ சபையினர் முதலிய எல்லோரும் இயக்கத்தினருடன் துணை சேர்ந்துகொண்டு இயக்கத்தின் வெற்றிக்காக உள்ளூர முயற்சி செய்தனர். எல்லா வகுப்பினரிலுமுள்ள இரு பாலாரையும் பலியை விட்டுவிடுங் கொள்கைக்குத் திருப்பி இயக்கத்திற்குத் துணையாகப் பொது உணர்ச்சியை எழுப்பக்கருதி வடக்கிலிருந்து விரிவுரையாளர் சிலர் தருவிக்கப் பட்டனர். பஜனைகளும், ஊர்வலங்களும் நடத்தப்பட்டன. படக்காட்சிகளுடன் கூடிய விரிவுரைகள் பல நிகழ்த்தப்பெற்றன. சுவர் விளம்பரங்

களும், துண்டு வெளியீடுகளும் பரப்பப்பெற்றன. பொது மக்களில் பெரும்பான்மையினர் இயக்கத்திடம் பற்றுதலுடையவராயினர். பலியிடுவோர் இவ்வியக்கங் கண்டவர்களை அச்சுறுத்துதலாலும், ஏளனஞ் செய்தலாலும், மெய்வலியாலும் அஞ்சும்படி செய்துவிட முனைந்தனர். ஆனால் இயக்கத்தினரும் அவர்தம் கூட்டாளிகளும் ஆண்மையுடன் தங்கள் கடமையை யாற்றினர். முடிவில் இவர்கள் திருநெல்வேலிக் கோவில் குழுவினரையும் ஆயிரத்தம்மன் கோவில் பாதுகாப்பாளரையும் கண்டு பேசினார்கள். இவ்வியக்கத்தைப் போற்றியபின், “கடவுளின் பேரால் பலியிடுதல் ஒறுக்கப்பட வேண்டிவதும், சாத்திர முரண்பாடானதும், நாகரிக மற்றதும், மன்பதைக் கிழிவுதருவதும் ஆகும்” எனக் கோயிற் குழுவினர் ஒரு தீர்மானஞ் செய்தனர்.

காந்தியடிகளிடமிருந்து “சமயத்தின்பேரால் பலியிடுதல் காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் தொடர்பாகும்” என ஓர் தந்தி கிடைக்கப் பெற்றது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கீழ்வருமாறு எழுதினர்.—“கோவில்களில் உயிர்ப்பலியிடக் கருதுவதாக அறிந்து வருந்துகின்றேன். இவ்வகைப் பலிகள் காட்டுமிராண்டித்தனமானவையென்றும், சமயத்தை இழிவு செய்வதாகுமென்றும் நினைக்கின்றேன். கோவில்திகாரிகள் நாகரிகமுடைய மக்களினுணர்ச்சியைக் கருதி இவ்வகைப் பலியிடுவதினின்றும் தவிர்வார்களென நம்புகின்றேன்.” திரு. முத்துரங்க முதலியாரும் ஓர் நல்லுரையனுப்பினார்.

இவையெல்லாம் பலியிடுவதை விரும்பிய ஒரு சிறு கூட்டத்தினரைத் தணிக்கவில்லை. பொது உணர்ச்சி பலியிடுவதற் கெதிராக மிக்கிருந்தமையாலும் சிறு பான்மையோர் பலியிட முனைவது அமைதிக்குப் பெருமிடையூறுக நேரும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டமையாலும் கி. பு. கோ. 144-பிரிவின்படி சப் மாஜிஸ்டிரேடால் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டும் பலியிடுபவர்களில் தலைமையானவர்களுக்கறிவிக்கப்பட்டது. இப்படியாக இப்பலி தவிர்க்கப்பட்டது. கடைசி நாளில் இயக்கத்தினர் விழாவை நடத்தி அதன் செலவைத் தாமேற்றுக்கொண்டனர்.

கொடிய காட்டுமிராண்டித்தனமான பலிகளைத் தடுக்கச் சட்டசபை விரைவில் முயற்சியெடுக்கும் என நம்பப்படுகின்றது.

பெருமாள் மேலரத வீதி,
பாளையங்கோட்டை,
3-8-'37.

S. சதானந்தம்.

Animal Sacrifice Given Up.

The barbarous practice of sacrificing animals and fowls to Gods and Goddesses is in vogue among some of the backward classes of Hindus. It is unfortunate that a few members of higher classes also associate themselves with such practices either with some selfish motives or with a desire to pander to the taste of the lower classes.

One of such inhuman practices is the practice of sacrificing a buffalo, a pregnant pig and a pregnant sheep once in 12 years to Ayirathamman in Palamcottah. This practice, though quite recent usually attracts large crowds from the whole district.

To prevent that sacrifice has been the earnest endeavour of the enlightened public for some time past. Twelve years ago, they formed themselves into a Society called "THIRU NERI THONDAR KULAM." This Society and the Saiva Sabha, Palamcottah, stirred up a strong agitation against it. But it proved futile.

This year, the sacrifice was proposed to be made in February but the promoters of the obscene rite, postponed it to July as they apprehended opposition from the intelligent public and wanted to lull it asleep.

But the public once again banded themselves into a league called "Anti-Animal Sacrifice League" and set up a very strong agitation against the proposed sacrifice. The Saiva Siddhanta Society, Tinnevely, the S. P. C. A., Tinnevely, The South Indian Humanitarian League, Madras and the Saiva Sabha, Palamcottah joined hands with the League and worked whole-heartedly for the success of the movement. Lecturers were got down from the North with a view to convert the minds of the people of both sexes of all classes to the idea of giving up the sacrifices and thus create a very strong public feeling in favour of the movement. Bajana parties and processions were taken out. Magic Lantern lectures were

delivered. Wall posters and leaflets were distributed and a large section of the public became sympathetic with the movement. The sacrificers attempted to frighten away the promoters by threats, ridicule and the use of physical force. But undaunted, the League and its associates did their duty and at last the Tinnevely Circle Temple Committee and the Trustee of the Ayirathamman Temple were approached. The Committee sympathised with the movement and passed a resolution that "Sacrifices in the name of the deity is highly reprehensible unastric and uncivilised and derogatory humanity."

A telegram was received from Mahatma Gandhi as follows: "Sacrifice of animals in the name of religion is remnant of barbarism." Pandit Jawaharlal Nehru wrote as follows:—"I am grieved to learn that it is prepared to offer animal sacrifice in temples. I think that such sacrifices are barbarous and they degrade the name of religion. I trust that the authorities of the temple will pay heed to the sentiments of cultured people in this matter and refrain from such sacrifices." Mr. Muthuranga Mudaliar also sent a sympathetic message.

All these failed to satisfy a small clique that was in favour of the sacrifice. As public feeling was running high against the performance of the Sacrifice and it was apprehended that any attempt by the minority to perform the Sacrifice may be attended by a serious breach of the peace, orders under section 144 Cr. P. C. were passed by the Sub-magistrate and served upon the chief leaders of the sacrificers and thus the sacrifice was stopped. The League conducted the festival on the last day bearing the subsequent expenses.

It is hoped that the legislature would take early steps to stop such inhuman and barbarous sacrifices.

Perumal West Car St., }
 Palamcottah. }
 3-8-37.

S. SATHANANTHAM.

**சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம்**

சிவஞான மாபாடியம் முதலிய ஆசிரியர் இயற்றிய நூல்களைக் கொண்டு எழுதிய விரிந்த ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரை, ஒவ்வொரு படலத்தின் இறுதியிலும் அதனை ஒருவாறு சுருக்கி எழுதிய வசனம் இவைகளுடன் கூடியது. குறிப்புரையில், ஆசிரியர் மொழிபெயர்த்துக் கூறியுள்ள உபநிடதப் பகுதிகள் ஆங்காங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பழைய பதிப்புக்களில் காணப்படாத சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. செய்யுட்கள் சீரும் சந்திரும் பிரித்து முக்கியப் பகுதிகள் தடித்த எழுத்தில் பதிக்கப் பட்டுள்ளன. டெம்மி ½ அளவில் 810 பக்கங்களுக்கு மேற்கொண்டது. உயர்ந்த கிளேஸ் காசிதமும், உயர்ந்த காலிகோ பைண்டும் உடையது. புத்தகம் புதியமுறையில் அழகாகக் காணப்படும். இப்புத்தகம் நிகழும் ஈசுவர ஆவணி 22 (6-9-1937) ல் வெளிவரும். அத்தேதிக்குள் பணம் கொடுப்பவர்களுக்குப் புத்தகம் ஒன்றுக்கு அடக்க விலையாகிய 2 ரூபா வீதம் கொடுக்கப்படும். அத்தேதிக்குப் பிறகு புத்தகம் ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் வீதம் விற்கப்படும். ஆகையால், புத்தகம் வேண்டுவோர் அத்தேதிக்குள் அடியிற் காணும் விலாசத்திற்குப் பணம் அனுப்புதல் நலம். அனுப்பிய பணத்திற்கு ரசீது கொடுக்கப்படும்.

429, பட்டு ஜவுளி வியாபாரம், } அ. நடேச முதலியார்,
ஆடி பன்னே பேட்டை, காஞ்சிபுரம். } கழகப் பொருட்காப்பாளர்.

கழகப் புதிய வெளியீடுகள்

முந்திலக்கணம் 2-ம் பாகம்—அகப்பொருள் விளக்கம், இறையராசப்பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆக மூன்று நூல்களும் அடங்கியன கலிக்காக் கட்டடம்	விலை ரூ. 1 0
நுக்கிறள் 3½ x 2½ (மிகச்சிறிய பதிப்பு) ராப்பர் விலை அரை 3 கலிக்	ரூ. 0 15
பரிசு பதிப்பு	ரூ. 0 15
மீழ்த் தோற்றத் தேற்றம் (மொழி ஆராய்ச்சி நூல் தமிழாசிரியர் T. S. கணேச பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.	விலை ரூ. 1 0
மீபராமாயண காரம் உரை (ராவ்சாஹிப் வெ. ப. சுப்பிரமணியபாரவர்கள் G. B. V. C.)	ரூ. 1 0
மூலகாண்டம் உரை	கலிக்கா ரூ. 2 0
யோத்தியா காண்டம் உரை	ரூ. 1 12
ரணியகாண்டம் உரை	ரூ. 1 12
ஷ்கீந்தாகாண்டம் உரை	ரூ. 1 12
Tamil Ethics (பத்து நீதி நூல்கள்): தமிழ் மூலமும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் உடையது.	கலிக்கா ரூ. 1 8

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் லிமிடெட்.
6, பவளக்காரத் தெரு, சென்னை.

‘செந்தமிழ்ச் செல்வ்’ இதழாசிரியர்
கூட்டத்து உறுப்பினர்கள்

(Editorial Board Members)

தலைவர் :

1. திருவாளர் M. V. நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள், B.A.,
பென்ஷன் தாசில்தார், சிந்துபூந்துறை.
2. ,, திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள், M.A., M.L.,
அட்வகேட், தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளர்.
3. ,, பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்,
தமிழாசிரியர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்,
அண்ணாமலைகார்.
4. ,, துடிசைகிழார் A. சிதம்பரனாரவர்கள்
பென்ஷன் போலீஸ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், கோயம்புத்தூர்.
5. ,, பண்டிதமணி மு. கதிரேசன் சேட்டியாரவர்கள்,
தமிழாசிரியர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.
6. ,, T. S. கந்தசாமி முதலியாரவர்கள், B.A.,
வழக்கறிஞர், சாத்தூர்.
7. ,, ஆ. கார்மேகக் கோனாரவர்கள்,
தலைமைத் தமிழாசிரியர், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை.
8. ,, வித்வான் பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள்,
தலைமைத் தமிழாசிரியர், செயிண்ட் சேவியர் காலேஜ்,
பாளையங்கோட்டை.
9. ,, வித்வான் அ. மு. சரவண முதலியாரவர்கள்,
தமிழாசிரியர், லால்குடி.
10. ,, காழி. சிவ. கண்ணுசாமி பிள்ளையவர்கள், B.A.,
தருமபுரவாதீன வித்துவான், சென்னை.